Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

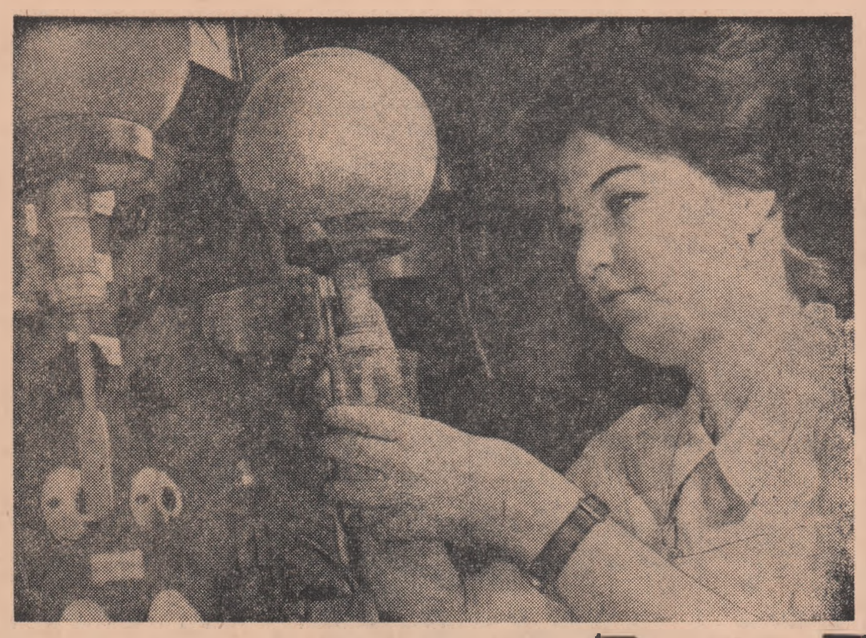

La laboratorul central al Uzinelor „23 August" din Capitală

Foto: S. VIOREL

CITIȚI pag. a III-a

Cum se asigură eficiență maximă investițiilor?

— ANCHETA NOASTRĂ —

Răspund proiectanți și specialiști din construcții, industria chimică, energie electrică și alimentară

Citiți în pag. a IV-a

Relatări de la conferințele organizațiilor regionale Brașov și Ploiești ale U. T. C.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5203 | 6 PAGINI — 25 BANI | Joi 10 februarie 1966

ANCHETA NOASTRĂ

LABORATORUL UZINAL — AVANPOST AL ȘTIINȚEI

INGINERUL — UN PASIONAT CERCETĂTOR

Laboratoarele uzinale se pregătesc în sfîrșit să părăsească anonimatul unor activități rutiniere și deseori mediocre, transformîndu-se în veritabile centre de cercetare științifică. O cercetare cu un direcționat caracter aplicativ, în stare să răspundă sarcinilor imediate și de perspectivă ale uzinelor, influențînd în egală măsură proiectarea (și reproiectarea) perfecționată a produselor, modernizarea tehnologiilor, folosirea corespunzătoare a utilajelor. Problemă, însă, foarte evidentă și simplă în faza enunțărilor teoretice, intenționale, se dovedește mult mai complexă în viața și practica de fiecare zi a uzinelor.

Laboratoarele au avut și pînă azi un plan de activitate încărcat. Un plan care nu depășea, este drept, îndeplinirea unor probe mai mult sau mai puțin funcționale, vizînd îndeplinirea exactă a proceselor tehnologice și confirmînd, în ultimă instanță, calitatea producției. Dar toate aceste analize fizice, chimice ori metalografice (în cazul unei întreprinderi metalurgice); tot acest sistem de verificare prin sondaj a calității produselor cît și a materialelor care intră în procesul de fabricație; toată această activitate laborioasă de eliberare a mii, sute de mii și milioane de buletine de analiză și încercări la cererea serviciului C.T.C. cît și a diferitelor secții direct productive, va rămîne și pe viitor în zona de atribuții curente, și mai ales indispensabile, ale laboratorului uzinal... Că un mic grup de ingineri și tehnicieni ar putea fi desprins de la aceste îndatoriri imediate (dar evident importante) și afectat cercetării? Dar se rezolvă în felul acesta problema transformării laboratorului uzinal într-un veritabil nucleu al activității de cercetare în cadrul uzinei? Nu ar fi o naivitate, oare, să credem că simpla modificare a regulamentului intern de funcționare a laboratoarelor și stabilirea unor noi atribuții, mai ample, pentru personalul tehnico-inginesc al acestor laboratoare ar putea rezolva „peste noapte" problema atît de importantă a perfecționării activității de cercetare științifică în viața uzinelor?

Răspundere colectivă: perfecționarea tehnologiei

La Uzinele „23 August" din București lucrează cîteva sute de ingineri. În laboratorul central al uzinei doar 20. Concluziile — cum ne demonstrează pe bună dreptate inginerul cercetător Dumitru Mîntulescu — se impun de la sine: Intensificarea activității de cercetare înseamnă, în primul rînd, antrenarea în această activitate a celor cîteva sute de cadre inginerești, adică a întregului potențial creator, specializat, al uzinei. Nu numai a celor 20! *Și nu întîmplător conducerea uzinei a prevăzut de la bun început ca grupa de studii și cercetări tehnologice creată recent în cadrul laboratorului central* să colaboreze activ cu sectoarele de concepție cît și cu diferitele secții ale uzinei. *Perfecționarea proceselor tehnologice existente, asimilarea unor metode noi și, în general, ridicarea calității produselor nu poate fi decît o* sarcină colectivă.

Același răspuns îl primim și de la inginerul Ion Răduț, inginer șef la sectorul de locomotive: Îmbunătățirea activității

Ing. DOREL DORIAN

(Continuare în pag. a V-a)

Se mai întîmplă... Elevul din fotografie nu a reușit să dea un răspuns corespunzător. Colega sa îi dă „un exemplu concret". (Clasa a IX-a C a Liceului „Nicolae Bălcescu" din Craiova

Foto: S. VIOREL

Gata pentru lucrările agricole de primăvară

S.M.T. Castelu, 23 August, Pantelimon, Mircea Vodă, Tulcea au terminat reparațiile la toate tractoarele și mașinile agricole care vor fi folosite în campania de primăvară în regiunea Dobrogea. Reparațiile au fost executate pînă acum în proporție de peste 85 la sută și la celelalte S.M.T. din regiune. În ultimele zile pregătirile pentru apropiata campanie agricolă s-au intensificat și în alte direcții. Cooperativele agricole au condiționat aproape 2/3 din întreaga cantitate de sămînță de orz, ovăz, mazăre, fasole, măzăriche, borceag etc.

ÎN „STUDIOUL ARTISTULUI AMATOR" SE STUDIAZĂ

„ARTA DE A MERITA APLAUZE"

Spectacolele brigăzilor artistice de agitație au devenit de mulți ani un gen de artă deosebit de îndrăgită de locuitorii satelor dobrogene. Prin ele, artiștii amatori ai celor peste 300 de brigăzi care activează în cadrul așezămintelor culturale din această parte a țării cîntă bucuria și satisfacția muncii de pe ogoare, satirizează anumite neajunsuri ale activității cotidiene. Inspirate din faptele de viață ale localităților respective, textele acestor spectacole își găsesc aproape în exclusivitate autori locali din rîndul tinerilor intelectuali ai satelor și ai tinerilor cooperatori care formează colective de creație ce activează în cenacluri sătești. Asemenea colective de creație cu o activitate bogată întîlnești la Murfatlar, la Seimeni și în multe alte părți ale regiunii.

Exigențele față de textele brigăzilor, de calitatea spectacolelor au sporit și, se observă adesea că spectacolele prezintă în mod schematic conținutul bogat de fapte pe care-l reflectă. Uneori, din dorința de a-i convinge pe cei din sală de un anume adevăr, textele sînt încărcate de cifre ca o dare de seamă, altădată, din necunoașterea cerințelor genului, monotone. Din dorința de a ridica pe o nouă treaptă spectacolele brigăzilor de agitație a luat ființă anul trecut la Constanța studioul artistului amator pe lîngă casa regională a creației populare. Membrii studioului sînt absolut toți instructorii brigăzilor artistice de pe lîngă căminele culturale, casele de cultură și cluburile din localitățile regiunii iar activitatea acestuia se desfășoară bilunar. Programul cuprinde în mod variabil prezentări de spectacole metodice pe baza cărora se poartă discuții, schimburi de experiență în cadrul cărora sînt invitate să participe formații fruntașe, lecții de specialitate despre acest gen de artă, prezentate de regizori de la Teatrul de stat din Constanța și de artiști profesioniști etc.

În stagiunea trecută, de pildă, printre oaspeții studioului artistului amator din Constanța au fost brigada artistică de agitație a căminului cultural din Bolintinul din Vale, regiunea București, care a obținut premiul II pe țară la cel de al șaptelea concurs al artiștilor amatori, brigada Casei de cultură Grivița Roșie, de asemenea, laureată a aceluiași concurs și alte formații invitate să-și împărtășească experiența și „secretele" succeselor artistice. Altădată, artiștii profesioniști ai secției de estradă a teatrului constănțean au prezentat în fața membrilor studioului lecții-spectacol. Programul noii stagiuni a început cu un ciclu de lecții teoretice ținute de artiștii profesioniști și exemplificate cu fragmente din spectacolele unor brigăzi sau cu imprimări pe bandă de magnetofon. Dintre „lecțiile" ținute pînă acum amintim cîteva

GEORGE MIHĂESCU

(Continuare în pag. a V-a)

A intrat în funcțiune

O NOUĂ FABRICĂ DE APARATAJ DE ÎNALTĂ TENSIUNE

Noua fabrică de aparataj de înaltă tensiune de la Craiova, cea mai mare unitate producătoare de aparataj electric a industriei noastre electrotehnice, a intrat parțial în funcțiune. Miercuri a început aici procesul de producție în cadrul liniilor de montaj, care vor fabrica transformatori de măsură, aparataj electric de medie tensiune, aparataj de comandă și pornire.

În cele 5 hale ale noii fabrici vor mai fi produse celule prefabricate folosite în comanda electrică de la distanță, întrerupătoare de înaltă tensiune, aparataj de pornire pentru mașinile electrice rotative, precum și o mare gamă de aparataj de măsură și control.

(Agerpres)

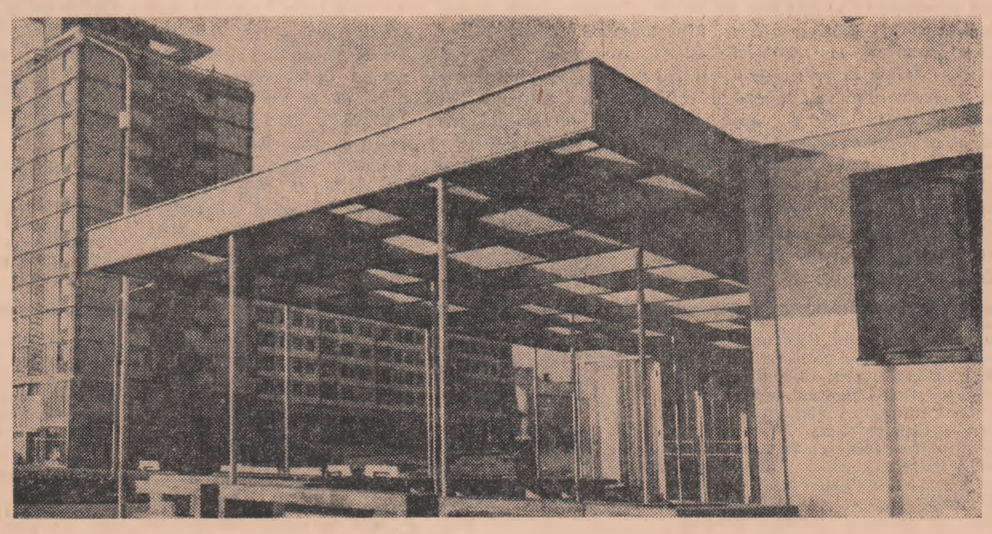

Noul centru al orașului Suceava

„VALEA VACANȚELOR"

Din cei aproape 8 000 de studenți — cu rezultate bune și foarte bune la învățătură — care își petrec în aceste zile vacanța în tabere și în tabere alpine aproape jumătate se află pe Valea Prahovei. Alți 3 500 de studenți sînt găzduiți în taberele alpine organizate în peste 30 de cabane din țară. Cei mai mulți se află în Bucegi. Aici, în Valea Vacanțelor — denumită astfel în limbaj studențesc — pe zeci de cărări șerpuite spre vîrfuri, prin întinderea albă a zăpezii, am fost în aceste zile oaspetele studenților.

Predeal... La Clăbucet, sau în Poiana de la Trei Brazi, pretutindeni unde schiurile pot rămîne prinse și de tălpile începătorilor, domnește animație.

Un prim interlocutor, studenta *Rodica Giosan* din anul IV al Facultății de chimie din București: *„Primele zile petrecute aici au fost minunate. Un bogat program de activitate — la club, excursii, dans — ne solicită atractiv în fiecare zi. Mă aflu pentru prima dată într-o tabără studențească și impresiile sînt cu atît mai vii. Sper ca zilele următoare să fie la fel de plăcute".* Că va fi și de acum înainte la fel, ne-au spus-o toți studenții cu care am stat de vorbă. Ne-au afirmat-o cu certitudine și studentul etiopian *Yihune Kebede* de la Institutul de petrol, gaze și geologie din București. *„Mă aflu pentru a doua oară la Predeal. O vacanță cu colegii români, într-un peisaj de iarnă încîntător, este întotdeauna plăcută și am așteptat-o cu nerăbdare. Este încă un prilej de a ne cunoaște mai bine, de a lega prietenii".* De altfel varietatea activităților din programul fiecărei zile — audiții, seri de dans, concursuri de schi și săniuțe, itinerariile tentante ale excursiilor la Peleș, Poiana Brașov, la Bran, un concurs „Cine știe, cîștigă" pe teme turistice — tinerețea și exuberanța, caracteristic studențești, a celor care străbat în aceste zile străzile și împrejurimile Predealului, sînt argumente convingătoare.

Iată-ne după 20 km cu trenul, în Sinaia. La celălalt capăt al Văii Vacanțelor. Un scurt urcus, și am ajuns la vilele de pe Furnica printre cei 900 de studenți aflați la odihnă. *„Cel mai mult atrag excursiile. N-am pierdut pînă acum nici una dintre cele organizate — la Castelul Peleș, Piscul Cîinelui, Poiana Stînii și le aștept cu nerăbdare pe celelalte. N-am fost pînă acum decît în munții Moldovei. Vestiții Bucegi nu-i știu decît din ilustrate"* — spunea *Iosefina Schiopu* din anul I al Facultății de limbă și literatură română. Aceeași febrilă nerăbdare ne-au mărturisit-o *Gheorghe Nicolae* și *Ciucă Cornel*, studenți la Institutul politehnic „Gh. Gheorghiu-Dej", *Suitariu Mircea* și *Stamatiu Ioana* de la Institutul de construcții din București. Pe cărările muntelui, spre Cota 1 500 și Vîrful cu Dor, la Poiana Brașov, Timiș, Peleș și Clăbucet ei se vor întîlni cu alte sute de colegi porniți în drumeție de la Pîrîul Rece, Bușteni și Predeal sau din taberele alpine de la Babele, Piatra Arsă, Padina, Peștera și Poiana Secuilor. Pe aceste itinerarii, ca de altfel în întreaga suită de activități, cîteva zeci de „reporteri voluntari" din rîndul studenților îi vor însoți pe colegii lor cu carnetul în mînă într-o adevărată vînătoare de subiecte pentru reportaje. Fiecare dintre ei dorește să cîștige laurii de autor al „celui mai bun reportaj de vacanță" — concurs organizat în tabără. Ce va constitui miezul celui mai bun reportaj? Poate un eveniment inedit al unei excursii, poate concursul „Recunoașteți melodia?" sau spectacolele artistice date de studenții taberei din Sinaia, poate concursurile de dansuri și soliști vocali sau clipele emoționante ale sărbătoririi colegilor care își aniversează ziua de naștere în vacanță. În căutarea subiectului „reporterii" sînt pretutindeni prezenți înregistrînd fiecare moment semnificativ al acestor zile de bucurie trăite în Valea Vacanțelor. Poate cele mai izbutite „reportaje" își vor afla după premiere și destinația ziarului nostru.

ION TRONAC

ECONOMII DE „AUR VERDE"

De ani de zile, succesele obținute de cooperativa agricolă din Piscu Vechi, raionul Calafat — atît în ceea ce privește sporirea efectivelor de animale și îmbunătățirea rasei lor, cît și în creșterea producțiilor — o mențin în fruntea celorlalte cooperative agricole din raion, transformînd-o într-un promotor al experienței înaintate. În anul de curînd încheiat, bilanțul e deosebit: 2123 litri lapte de la fiecare vacă furajată, aproape șase sute porci grași livrați pe bază de contract, trei kilograme lînă de la fiecare oaie și... mai bine de 1 500 000 lei venit din zootehnie.

Pășind în noul cincinal, dezbătînd proiectul de statut al cooperativei agricole de producție, țăranii cooperatori din Piscu Vechi nu par a mai fi mulțumiți cu bilanțurile de pînă acum. Doresc ca sectorul lor zootehnic să devină o sursă de mai mari venituri. Acesta a fost una din importantele hotărîri ale adunării generale a cooperatorilor. Dar cum? Pe ce căi? Un răspuns la aceste întrebări au urmărit a da și tinerii utecești. „Am studiat cu atenție fiecare aspect al problemei — arăta **Ștefan Stănăringă**, secretarul organizației de tineret din zootehnie. Am pornit o analiză concretă: oameni buni avem în zootehnie? — da, toți cu vechime, crescuți și educați în sectorul nostru; construcții? — palate nu altceva, cu apă înăuntru, electrificate, călduroase; animale? — ce să spun, numai din rase extra; furaje?... E, aici e aici, ne-am zis noi. Cu furajarea pățim tot buclucul. Toamna, la cubaj, la cîntărire ne ieșea potrivit — într-o parte excedent, în alta cîteva zeci de kilograme — pe animal — în minus. Spre primăvară, însă, ajungeam la deficit. Ce puteam face în astfel de cazuri? „Uitam" de producții, strîngeam șurubul și, o lună-două, rațiile se reduceau numai la cele de întreținere.

Am discutat acest aspect în multe ședințe de organizație întrucît majoritatea îngrijitorilor o formăm noi, tinerii. Să folosim cîntarul și în furajerie, nu numai la grajd — a venit cu ideea Mihai Berceanu. De ce? Întrucît oricare dintre noi e interesat ca rația să ajungă în întregime în gura animalului; pentru aceasta fiind în stare să facă orice ca pe drum să nu se mai piardă nici un gram de fîn, coceni sau alt furaj. Așa că, distribuindu-se totul cu cîntarul încă din furajerie se păstrează intact excedentul sau deficitul din toamnă pînă în primăvară, consumul fiind coordonat cu existentul".

- *Cînd distribui furajele cu cîntarul nu înseamnă că ești zgîrcit, ci foarte bun gospodar*
- *O idee care mărește zilnic rezerva de furaje cu 1800 – 2000 kg coceni și melasă*

O dată emisă, ideea a prins repede viață. Toamna i-a găsit pe cei din Piscu Vechi cu multe din neajunsurile sesizate anii trecuți rezolvate. Furajeria e acum împrejmuită, la poarta principală e instalată o basculă de capacitate mică; șase căruțe au fost special pregătite pentru transportul furajelor; a fost bine pusă la punct camera de preparare a furajelor. Așadar, s-a făcut un pas înainte, gospodăresc, dar nu unicul. Nu demult, tînărul Mihail Neață a venit la secretarul comitetului U.T.C. să se consulte într-o problemă aparte, legată tot de folosirea furajelor. „Trecui azi pe la grajdurile de vaci și văzui un lucru ce mă puse pe gînduri. Căruțe întregi de coceni tocați și în amestec cu melasă sînt scoase din iesle și aruncate. Animalele, știu eu din ce motive, nu le mîncaseră în timpul nopții? Am vorbit și cu Dumitru Mitroi, știți care?.. Mulgătorul. El mi-a spus că în fiecare zi tot atîtea furaje se scot la platforma de gunoi. Ce ar fi dacă acest furaj l-am da în hrana oilor?"

„Furaj aruncat de la ferma de vaci, dat în hrana oilor!... Ar fi o idee. Dar l-or folosi? Să încercăm!". Și au încercat.

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a V-a)

33 de ani de la eroicele lupte muncitorești din ianuarie – februarie 1933

EROISM MUNCITORESC

Lupta maselor populare din România împotriva politicii antipopulare a guvernului național-țărănesc, a noului atac întreprins de acesta la începutul anului 1933 prin aplicarea celei de a treia „curbe de sacrificiu", a luat o amploare deosebită în lunile ianuarie-februarie 1933. Împotriva „curbelor de sacrificiu", a concedierilor, a reducerii de salarii, a terorii dezlănțuite contra maselor muncitoare și a organizațiilor acestora, s-au ridicat cu hotărîre la luptă muncitorii și, alături de ei, funcționarii, intelectualii, micii meseriași și micii întreprinzători, țăranii și alte categorii și pături sociale lovite în interesele lor de consecințele dezastruoase ale crizei economice din 1929—1933.

Deosebit de combative au fost acțiunile muncitorești în care pe baza unei platforme de revendicări comune au intrat în luptă în front unic comuniști, social-democrați, socialiști-independenți, membri ai altor partide și organizații, ori muncitori neorganizați.

În cadrul marilor bătălii de clasă ale proletariatului din România, organizate și conduse de partidul comunist, un loc de seamă l-au ocupat eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933. Ca momente importante în șirul de lupte purtate de ceferiști și petroliști în acel timp s-au înscris grevele ceferiștilor de la „Griviță" din 28 și 31 ianuarie, grevele și demonstrațiile care au avut loc la rafinăriile „Astra Română" (30 ianuarie 1933), „Româno-americană" (1 Februarie 1933) din Ploiești și la alte întreprinderi din Valea Prahovei. O semnificație deosebită a avut-o greva ceferiștilor de la „Griviță" din 2 februarie 1933, semnalul declanșării unor puternice acțiuni greviste și demonstrative în alte centre ale țării, la Iași, Cluj, Pașcani, Galați, Oradea, Timișoara, etc. Eroica luptă a demonstrat înaltul nivel de combativitate al muncitorilor ceferiști, unitatea de acțiune a comuniștilor, social-democraților, socialiștilor-independenți și a tuturor lucrătorilor, organizați și neorganizați, care lucrau la atelierele „Griviță". În sprijinul luptei ceferiștilor s-au ridicat într-o largă mișcare de solidaritate masele populare din întreaga țară. De aici profundul caracter popular al luptelor de la „Griviță" din 15—16 februarie 1933.

Acest val de lupte a culminat cu puternica ridicare la grevă a celor 8 000 de feroviari de la atelierele C.F.R. „Griviță" din 15—16 februarie 1933.

Privite în ansamblul lor și în perspectiva istorică, eroicele lupte duse de muncitorii ceferiști și petroliști din ianuarie-februarie 1933 au reprezentat un moment de seamă în viața Partidului comunist, au determinat creșterea considerabilă a influenței politice și ideologice a partidului în mase. Aceste evenimente au îmbogățit experiența partidului clasei muncitoare cu privire la făurirea frontului unic proletar, la folosirea celor mai adecvate forme și metode de luptă.

Prezentăm cîteva documente privind desfășurarea luptelor muncitorilor ceferiști și petroliști din ianuarie-februarie 1933.

VICTORIA MARINESCU
ION TOACĂ

În foto-montaj: articol publicat în „Scînteia" din 15—28 februarie 1933 intitulat „Eroica luptă a ceferiștilor din București"; articol publicat în ziarul „Dimineața" intitulat „Grave turburări la Ploiești" (despre luptele muncitorilor petroliști).

În fotografia din mijloc: muncitorii adunați în curtea Atelierelor Griviță în timpul grevei (15 februarie).

În fotografia de jos: Cordon de jandarmi postat la Atelierele C.F.R. Griviță pentru a izola muncitorii greviști de masele de oameni ai muncii adunați în jurul atelierelor.

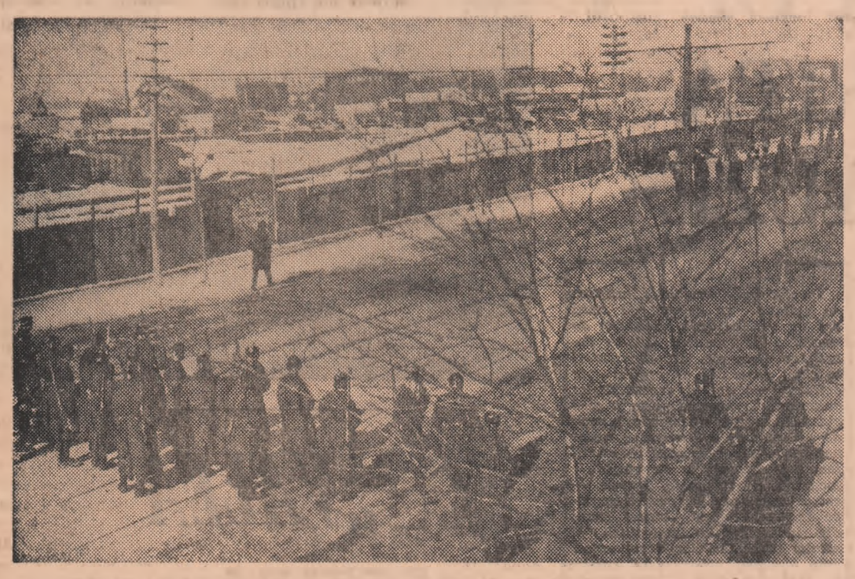

Dialog despre filme

STELIAN HORAȚIU din Slatina, regiunea Argeș, ne întreabă care sînt coproducțiile cinematografice ale studiourilor românești realizate pînă în prezent și care sînt autorii operelor literare după care au fost făcute filmele respective.

Dovada prestigiului cucerit de cinematografia românească dincolo de hotarele țării (atestat de premiul la Cannes obținut de Gopo, premiul pentru regie la Cannes al lui Liviu Ciulei, importante distincții la festivalurile de la Moscova, Karlovy-Vary, Mar del Plata, Tours etc.), o constituie fără îndoială și repetatele cereri ale unor cinematografii cu tradiție de a realiza coproducții în compania studiourilor românești. Începutul s-a făcut în urmă cu mai bine de 10 ani prin invitarea în studiourile noastre a unor regizori străini. Astfel, după cum se știe, cunoscutul regizor francez Louis Daquin a realizat „Ciulinii Bărăganului" după romanul cu același titlu de Panait Istrati, iar colegul său Marc Mauret a ecranizat piesa lui Horia Lovinescu, „Cetatea sfărîmată". Prima coproducție a studiourilor românești a fost însă cea materializată prin filmul „Codin" (tot după o cunoscută carte a lui Panait Istrati), în regia lui Henry Colpi, film distins cu un premiu la festivalul internațional de la Cannes, ediția 1963 (coproducție româno-franceză). De curînd, Henry Colpi a terminat filmările la cea de a doua coproducție cinematografică româno-franceză, „Steaua fără nume", după piesa cu același titlu a lui Mihail Sebastian.

Un clasic al cinematografului mondial, cunoscutul regizor René Clair semnează și el o coproducție cu studiourile românești. Este vorba de „Serbările galante" a cărei premieră pariziană a avut loc în decembrie 1965, film pe care îl vom vedea peste cîteva zile și pe ecranele noastre. O altă coproducție se află într-o fază înaintată. Este vorba de filmul „Tunelul" în regia lui Francisc Munteanu ce marchează începutul colaborării cinematografice româno-sovietice. Scenariul, după care se realizează filmul, îi aparține lui Francisc Munteanu și scriitorului sovietic Gh. Vladimov. Pentru viitorul apropiat se profilează noi coproducții care vor avea la direcția artistică regizori de prestigiu ca Giusseppe de Santis, Christian Jacques etc.

MARCA BÎRCĂ din Cluj și un grup de elevi ai clasei a X-a C de la Liceul „Ion Slavici" din Panciu ne întreabă de ce critica cinematografică a fost atît de categorică față de filmul „Muncile lui Hercule" care lor le-a plăcut.

Dezacordul total sau parțial care apare uneori între opinia cronicarilor de cinema și o parte a publicului spectator nu este o noutate. Dincolo de particularitățile afective individuale ale spectatorului sau cronicarului, intervin totuși criteriile de valoare și profesionalitate cinematografică. Cinematograful este, după cum se știe, o artă. Adevăr de nimeni contestat. Cu toate acestea există în rîndurile unor spectatori prejudecata că pentru a te cultiva și emoționa mergi la teatru, operă sau concert simfonic, iar cînd vrei să te distrezi mergi la cinematograf. E adevărat, în producția mondială de filme precumpănesc peliculele lejere, adevărate antinevralgice și deconectante nervoase, comedii și comedioare, parodii sau superproducții fastidioase și costisitoare ce etalează pe generic vedete, decoruri și costume luxoase. Filmele din categoria atractivă sînt necesare în primul rînd pentru că ne amuză. „Ridendo castigat mores", (rîsul îndreaptă moravurile) spuneau latinii. Iar dacă rîsul are și o țintă educativă atunci ne putem declara pe deplin satisfăcuți. Filmul „Muncile lui Hercule" nu intră însă în categoria filmelor amuzante. El își propune să fie o ambițioasă superproducție istorică. Această categorie de pelicule presa occidentală le definește plastic „filme mamut", pentru că în ele totul vrea să fie „Kolosal". Desigur, nu putem trece la index toate filmele mamut sau, cum li se mai spun în limbaj publicitar, „superproducții". Reluînd legende sau evenimente din istoria omenirii, unele din aceste filme reușesc să creeze un tablou vivant al obiceiurilor de epocă, al evenimentelor ce au dinamizat un secol sau altul, evocînd figuri de eroi legendari etc. Critica cinematografică de la noi a intervenit însă adeseori cu ascuțime asupra lipsei de discernămînt în achiziționarea unor superproducții de factură submediocră, din acelea pe care de obicei săptămînalele pariziene obișnuiesc să le catalogheze la rubrica lor de cinema extrem de laconic: „C'est idiot" (e idiot). „Muncile lui Hercule" este un astfel de film ratat. La prima vedere pare tentant. Subiect din mitologia elină, vedete cunoscute (Sylva Koscina, Giana Maria Canale), musculatura spectaculoasă a lui Steve Reeves, iată premise publicitare de necontestat. Dar ce face filmul din Hercule și mitul Argonauților? O banală compunere literară servește drept scenariu. Hercule este un individ ridicol care smulge din rădăcini copaci de mucava și se roagă la zei să-i ia puterea pentru a putea fi iubit de o pămînteancă după care este udat abundent sub un duș cinematografic în timp ce scrîșnește din măsele ca un atlet din circurile ambulante. Legenda este simplificată la cîteva întîmplări banale. Actori care ne-au entuziasmat în alte filme sînt aici șterși, de necunoscut, (ca, de pildă, Sylva Koscina, excelenta actriță a atîtor filme sau Giana Maria Canale). Amintiți-vă ridicola idilă de pe insula Amazoanelor unde scena despărțirii concurează cel mai atroce cabotinaj văzut pînă acum. De un profesionalism cinematografic de duzină, regia reia clișee care se demodaseră încă pe vremea filmului mut. Scenografia este meșteșugărească, filmul neexcelînd nici măcar prin fastul arhitectonic specific genului. Lipsit de farmecul și lirismul marilor legende olimpice, filmul se consumă de aceea ca o succesiune de evenimente simplificate pînă la nivelul pantomimelor de circ. De ce a plăcut totuși unor tineri spectatori? Explicația stă în subiectul inspirat dintr-o cunoscută legendă, în prezența unor actori cunoscuți, în amprenta de aventură specifică, toate fiind virtuți îndrăgite de tinerii spectatori. Iar aceștia, neavînd criterii de comparație, (pentru că difuzarea filmelor i-a învățat cu peliculele mediocre și submediocre ale acestui gen) se mulțumesc și cu atît.

Să sperăm însă că în anul acesta ecranele noastre vor găzdui și reușite în genul superproducțiilor, astfel ca discernămîntul valoric să-i fie facilitat tînărului spectator și față de asemenea producții.

ATANASIE TOMA

P. S. Dialogul despre filme început azi la poșta redacției va continua. Așteptăm de la cititorii noștri întrebări și propuneri pentru viitoarele discuții.

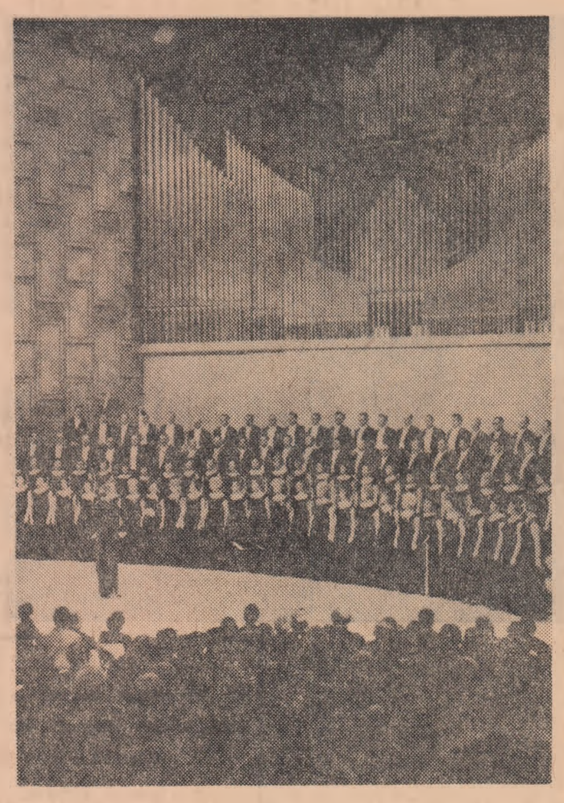

În sala de concert a Radioteleviziunii bucureștene

Aventuri, umor, duel cu spada, scene de vînătoare, idile și totuși poate o capodoperă. Iată adevăratele potențe ale genului atît de îndrăgit tinerilor spectatori într-un film care trebuie neapărat văzut: „Tom Jones"

Cinematografe

TOM JONES
rulează la Patria (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 19; 21,30), Flamura (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30).

DEPĂȘIREA — Completare — Și acum puțină gimnastică
rulează la Republica (orele 9,15; 11,30; 14; 16,30; 18,45; 21,15), Excelsior (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30), Festival (orele 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15).

ȘAH LA REGE — Completare — Adam și Eva în Fiat
rulează la Feroviar (orele 9,30; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Gloria (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30), Victoria (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30).

CALEA VICTORIEI sau CHEIA VISURILOR — Completare — Băiatul și furtuna
rulează la Luceafărul (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

STEAUA BALETULUI — Completare — Cucerirea timpului
rulează la București (orele 9,30; 11,30; 13,30; 17; 19; 21), Griviță (orele 10; 12; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30), Modern (orele 10; 12; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30).

CE S-A ÎNTÎMPLAT CU BABY JANE
rulează la Capitol (orele 9,30; 12,15; 15,30; 18,15; 21), Melodia (orele 9,30; 12,15; 15,30; 18,15; 21).

CRIMINALUL ÎN VACANȚĂ
rulează la Arta (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20 — Completare — Redați-ne viața), Aurora (orele 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 18,30; 20,30 — completare Nomazii).

PROCESUL DE LA NÜRNBERG — ambele serii
rulează la Central (orele 9,15; 12,45; 16,15; 19,45), Flacăra (orele 9,30; 13; 16,30; 20).

EXPRESUL PARIS-MÜNCHEN — Completare — O vînătoare neobișnuită
rulează la Lumina (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30), Dacia (orele 9,30—15 în continuare 17; 19; 21 — Completare — Cuceririle timpului).

DE-AȘ FI... HARAP ALB — completare — La carnaval
rulează la Union (orele 15; 17; 19; 21).

CINEVA ACOLO SUS MĂ IUBEȘTE — Completare — Știați că...
rulează la Doina (orele 11,15; 13,45; 16,15; 19,45; 21,15 — program pentru copii — ora 10).

MUNCILE LUI HERCULE
rulează la Giulești (orele 10,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

AUTORIZAȚIA DE CĂSĂTORIE — Completare — Somalia, republică la ecuator
rulează la Înfrățirea între popoare (orele 10; 15,45; 18; 20,15), Mioriița (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30 — Completare — Compozitorul Aram Haciaturian).

FATA LUI BUBE — Completare — O vînătoare neobișnuită
rulează la Buzești (orele 11; 15; 17,30; 20).

TREI SUROR — cinemascop
rulează la Crîngași (orele 16; 18,15; 20,30).

ULTIMA CAVALCADĂ SPRE SANTA CRUZ — cinemascop
rulează la Cosmos (orele 14; 16; 18; 20).

OLD SHATTERHAND — cinemascop
rulează la Bucegi (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21,15), Volga (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21,15).

COLINA
rulează la Unirea (orele 16; 18,15; 20,30).

VIZITA — cinemascop
rulează la Tomis (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Floreasca (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

TATĂL SOLDATULUI — cinemascop — Completare — Sport nr. 6 — 1965
rulează la Vitan (orele 15; 17; 19; 21).

ÎNDRĂZNEȚUL PARDAILLAN — cinemascop — Completare — Ajutor, mă înec!
rulează la Munca (orele 10,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

SAȘA — Completare — A început cu o lupă
rulează la Colentina (orele 15,30; 17,45; 20).

Substanța poetică a mitului folcloric (I)

de Ovidiu Papadima

A sublinia că literatura noastră s-a dezvoltat — încă de la începuturile ei, de la *Psaltirea* lui Dosoftei, de la psalmii săi în versul poeziei noastre populare și cu imagini din lumea ei, și de la *O samă de cuvinte* a lui Ion Neculce, primele pagini de proză literară românească — ca tematică în cea mai strînsă legătură cu bogatul nostru tezaur folcloric — însemnează a spune încă o dată un adevăr cunoscut de noi toți, încă din școală. A reaminti că și astăzi această legătură nu trebuie să fie uitată și că ea trebuie să continue a deveni *faptă* literară, însemnează iarăși a repeta un act de necesară grijă față de propriul destin al literaturii noastre. Îndemnul tovarășului Nicolae Ceaușescu „de a merge la izvor, nu la ulcior", a răsunat — cu rezonanța lui lapidară — în conștiințele scriitorilor noștri, ca și în inimile cititorilor lor.

În arta oricărui popor din lume schimburile necontenite dintre creația populară și cea cultă sînt un fapt consemnat de orice istorie a artelor. Arta cultă și cea populară cresc pretutindeni într-o strînsă întrepătrundere, firească și inevitabilă, ambele fiind creații ale unor oameni din același popor, într-un domeniu comun al activității spirituale a acestui popor. După cum creația cultă nu a putut crește nicăieri înaltă cînd și-a smuls rădăcinile din solul nutritor al creației populare — sub sancțiunea ineluctabilă a renunțării la viață și mai ales la durată, cum s-a întîmplat totdeauna cu artiștii care au căzut victime ale unor trecătoare vînturi de modă venite din alte părți — nici creația populară n-a fost niciodată o realitate încremenită, închisă în primitivitatea ei, cum au crezut pe vremuri unii folcloriști. Ca în splendida imagine simbolică a fîntînilor care împodobesc piețele Romei, (fîntîni care primesc și dau în același timp în cupele lor de piatră suprapuse, apa ce se revarsă în necontenită mișcare din creștetul lor) — arta populară și cea cultă și-au comunicat întotdeauna — în modalitățile și cu intensitățile specifice fiecărei epoci istorice — experiențele, temele și realizările. Dimensiunile interioare ale acestui raport diferă însă de la popor la popor. Spre deosebire de multe dintre popoarele occidentale — la care, încă de secole, literatura populară a primit mai mult de la literatura cultă decît i-a dăruit ea acesteia — la noi folclorul a receptat incomparabil mai puțin decît a dat el creației culte.

Este un adevăr deci că literatura cultă românească datorează incomparabil mai mult folclorului nostru decît sclipirile care au pătruns de la ea spre el. Știm aceasta iarăși cu toții și Tudor Vianu a făcut o remarcabilă analiză a acestui aspect, în studiul său *Asupra caracterelor specifice ale literaturii române*. Cînd însă e vorba să ne dăm seama *ce* a luat și *cum* a luat literatura noastră modernă — în diversele ei epoci de creștere — din substanțele nutritive ale sevelor folclorice, înțelegerea noastră nu mai e atît de clară. Ne dăm mai puțin seama, și astăzi încă, de faptul că acest *ce* și acest *acum* au diferit de la epocă la epocă, de la un curent literar la altul și chiar de la scriitor la scriitor. Dacă nu s-ar fi întîmplat astfel, literatura noastră modernă ar fi fost o imensă cîmpie monotonă, în care mersul timber și propriu al individualităților creatoare s-ar fi transformat într-un fel de epigonism în umbra creației populare, dacă nu atît de pernicios ca imitarea curentelor străine la modă, dar în orice caz defavorabil complexei dezvoltări inerente unei mari literaturi. S-au întîmplat și astfel de cazuri — și se mai întîmplă încă dar din fericire nu ele constituie regula.

La începuturile literaturii noastre moderne, la Iancu Văcărescu și mai ales la Eliade, împlîntarea rădăcinilor poeziei lor în lumea folclorică a fost un fenomen firesc, necu — spre culmile literaturii universale și apoi să se piardă artisticește, prin îndepărtarea de limba poporului. La mijlocul drumului vieții sale însă — cum ar fi zis Dante, pe care îl venera ca pe un geniu incomensurabil — Eliade a dat literaturii noastre mai mult decît o capodoperă, prin *Sburătorul*: o sinteză exemplară a unei teme folclorice și a unui filon puternic al literaturii culte. În același timp a făcut o demonstrație tot atît de exemplară a felului cum gîndirea poporului, miturile lui, pot deveni substanță poetică proprie, depășind situația, primejdioasă pentru un adevărat artist, a cuiva care copiază pios un model. Și, totodată, a arătat firesc cum, pornind de la folclorul național, nu ești obligat să rupi legăturile cu literatura universală; dimpotrivă, poți să realizezi și în această privință o sinteză.

Sburătorul lui Eliade e o capodoperă de un evident specific național și în același timp de cea mai accesibilă universalitate. Efectul acesta e intrinsec, face parte din însăși substanța acestei poezii. Versul nu e cel popular, ci alexandrinul românesc de 14 silabe; elementele de pitoresc exterior lipsesc aproape cu desăvîrșire. Poetul mimează desăvîrșit gîndirea populară în mărturisirile fetei, respectîndu-i profunzimile, dar dezvoltîndu-i nuanțele cu toată elevația în percepere a unui om hrănit cu lecturi din domeniul filozofiei și al psihologiei.

Sburătorul lui Eliade a apărut în 1844, dar nu a avut primirea binefăcătoare pe care ar fi trebuit s-o aibă. În același an, Alecsandri dădea la lumină, în „Propășirea", primul lot masiv al *Doinelor* sale. Odată cu ele apărea și se impunea — prin succesul imediat pe care l-au avut în publicul românesc, prin prestigiul lui Alecsandri în lumea scriitorilor de la 1848 — un alt mod de a privi folclorul ca izvor de inspirație. Reîntoarcerea la folclor a lui Alecsandri — ca și a patruzecioptiștilor în general — era dominată de un entuziasm nelimitat pentru creația populară, privită ca precipitatul cel mai pur, fiind genuin, „nefalsificat" de civilizație, a „sufletului poporului", a geniului său, în ultima instanță. Din izvor, devenea ocean, în care trebuia să te abandonezi, ca să te poți identifica cu acest geniu nativ — adică să te integrezi cu totul nu numai în lumea lui de gîndire și simțire, dar și în cea de expresie cu tot pitorescul ei. În fața poeziei populare se petrece în tînărul Alecsandri un fenomen de involuție, în locul procesului de evoluție marcat prin *Sburătorul* lui Eliade. Scriindu-și *Doinele*, Alecsandri se costumează țărănește, deși nu era tocmai țăran, preia întocmai versul popular de 8 și 6 silabe, cu toate procedeele lui — exclamații, interogații, repetiții, rime în diminutive sau în forme de verb identice. Mima stilul poetic al doinei sau baladei, se identifica în mod aproape absolut, adăugînd din substanța proprie lui ca poet numai ceea ce credea el că sună la fel, pînă la confundarea propriei lui judecăți cu cea a poporului. Arareori răzbește aici cîte un fior romantic, ca în *Baba Cloanța* sau *Sora și hoțul*. Dar tocmai acest *ceva*, care credea Alecsandri că împlinește creația populară, punea adesea o distanță apreciabilă între substanța profundă a folclorului și poeziile dintîi ale lui Alecsandri, orientate mai mult către exterior, către pitoresc și idilă. În contrast cu gravitatea de simțire și gîndire a *Sburătorului* lui Eliade, — *Sburătorul* lui Alecsandri devine o simplă hîrjoană glumeață între flăcăi și fete, la culeș de fragi, în lunca; *„Fragii ei din poală-i fură / Cu-a sa mînă nevăzută / Și pe frunte și pe gură / El o mușcă și-o sărută. / Soro, buza ți-e mușcată / Spune, 'n lunca-ntunecată, / Nu-ntîlnișI pe Sburătorul?"*

Entuziasmul lui Alecsandri pentru poezia populară și identificarea lui cu lumea ei de teme și de mijloace artistice au fost salutare pentru poezia română la momentul 1844, cînd ea își căuta drumul propriu, originalitatea ei de substanță și de expresie, în valurile imense și dominatoare încă, ale romantismului european. Felul în care Alecsandri concepuse *Doinele* și le realizase era conform cu temperamentul lui, care nu a excelat niciodată în mari profunzimi interioare și nici nu a căutat un mod prea original de expresie. Dar acest mod de a considera inspirația din folclor nu putea să ducă, în ceea ce privește urmașii săi, la o poezie mare, de profunzimi complexe. Epigonii lui Alecsandri au practicat adesea și un fel de epigonism folcloric, ajungînd la simple clișee verbale și la un mimetism tematic primar — zicînd mereu din frunză verde, „doinițe" pentru „copilițe bălăioare", sau trasformînd haiducii în pitorești eroi declamatori înainte și după lupta cu poterele. În loc de o apropiere de creația populară se realiza fără voie o îndepărtare de ea — de gravitatea ei chiar în gingășie, de sobrietatea ei chiar în episoadele homerice, de profunzimea ei chiar în expresiile cele mai simple.

A trebuit să vină mintea și simțirea genială a lui Eminescu — cunoașterea neasemuită a folclorului în toată esența și complexitatea lui, pe care o poseda poetul *Luceafărului* — ca raportul dintre inspirația folclorică și creația cultă să fie așezat pe singura cale ce putea duce la marea și adevărata poezie românească. Atunci cînd a folosit formele populare — ca în *Ce te legeni, codrule, La mijloc de codru des* ș. a. — Eminescu a turnat în ele propria lui lume de gînduri și sentimente, propria lui concepție filozofică asupra vieții, naturii, ca și asupra existenței umane. Cînd a pornit de la o tematică folclorică, de la fondul creației populare, precum în *Luceafărul*, Eminescu s-a realizat iarăși pe el însuși, în epoca lui, ajungînd să creeze valori universale care egalează consubstanțial *Mioriița* și *Meșterul Manole* dar pe alt plan: pe cel al poeziei culte de milenare tradiții în ideația ei. *Luceafărul* e folcloric prin punctul de plecare, e romantic prin cosmica vibrație a sentimentului, e clasic prin tăietura lapidară a expresiei. Mai mult decît atîta: în poezii ca *Mai am un singur dor* e imposibil să stabilești un anumit izvor folcloric, dar înrudirea de substanță cu *Mioriița* apare în ochii oricui. În același timp *Mai am un singur dor* e una din cele mai intime expresii ale sentimentului funerar al existenței din anii de singurătate și nefericire ai poetului.

Pe calea deschisă de Eminescu a mers toată literatura românească de valori înalte. Ceea ce a realizat Eminescu în poezia lui, a înfăptuit Mihail Sadoveanu în proză. Astfel au înțeles să meargă la izvorul folcloric un Octavian Goga, un Tudor Arghezi, un Lucian Blaga: identificîndu-se cu profunzimile substanței și nu doar cu particularitățile exterioare ușor de imitat, ale poeziei populare pe care le-am întîlnit și mai tîrziu și asupra cărora vom reveni.

ANCHETA NOASTRĂ

Anul 1966 — primul an al cincinalului — prevede un amplu program de investiții. Proiectanții, constructorii și beneficiarii de investiții sînt chemați să asigure, prin eforturi comune, folosirea cît mai eficientă a mijloacelor și fondurilor bănești. Analizele care au avut loc pe șantiere, în întîmpinarea **consfătuirii pe țară a constructorilor,** au avut un pronunțat caracter de lucru. Sintetizînd bogata experiență acumulată pînă acum, constructorii s-au oprit asupra acelor sectoare din activitatea lor unde mai existau rămîneri în urmă. Ei au analizat posibilitățile existente privind organizarea științifică a producției și muncii pe șantiere, adoptarea în practică a unor soluții tehnico-economice eficiente, au făcut numeroase propuneri pentru accelerarea ritmului de lucru, scurtarea duratei de execuție, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Am întreprins la începutul lunii februarie — cu 20 zile înaintea consfătuirii pe țară a constructorilor — o anchetă în rîndul unor proiectanți, constructori și specialiști, spre a cunoaște preocupările acestora pentru realizarea planului de investiții pe acest an, pentru îmbunătățirea continuă a activității în construcții.

Răspund proiectanți și specialiști din construcții, industria chimică, energie electrică și alimentară

CUM SE ASIGURĂ EFICIENȚĂ MAXIMĂ INVESTIȚIILOR?

INDUSTRIA MATERIALELOR DE CONSTRUCȚII SĂ-ȘI FACĂ AUTOCRITICA PRIN FAPTE

O premiză de cea mai mare importanță pentru asigurarea unei eficiențe economice maxime a investițiilor este, după cum se știe, elaborarea din timp și la un nivel calitativ superior a documentațiilor tehnice. Proiectanții din Institutul pentru chimia anorganică și metalele neferoase (I.P.R.A.N.) s-au străduit să adopte prin proiectare soluții tehnico-economice cît mai productive. Ca urmare a scăzut continuu ponderea lucrărilor de construcții în ansamblul investiției. La fabricarea acidului sulfuric, de exemplu, acest procent a scăzut de la 45 la sută cît era la Copșa Mică, la 30,5 la sută la instalația de la Turnu Măgurele, iar la fabricarea amoniacului de la 31,9 la sută la Combinatul de la Piatra Neamț la 19,3 la sută la Combinatul de la Turnu Măgurele. Rezultatele obținute sînt o dovadă că mai avem încă rezerve importante pentru scăderea ponderei lucrărilor de construcții, pentru a contribui la creșterea eficienței economice a investițiilor pe fiecare metru pătrat de suprafață de producție.

Atenția institutului nostru s-a îndreptat mai ales spre folosirea materialelor noi și eficiente, utilizînd înlocuitori de zidărie, materiale plastice pentru instalații, finisaje și izolații, panouri din beton și din poliester pentru pereți, oțeluri superioare pentru beton armat, tuburi premo etc. Realizările în acest domeniu ar fi putut fi mai mari dacă proiectanții ar fi dispus de o gamă mai largă de astfel de materiale. Este inutilă prevederea acestora în proiecte, atîta timp cît nu avem asigurată fabricarea lor. Mai mult, au lipsit deseori pe șantiere sortimente uzuale de oțel beton, conducte cable, profile laminate ceea ce duce la refacerea proiectelor, la întîrzieri în execuție și la scumpirea investiției.

Un alt exemplu de ridicare nejustificată a costului apare la uzinarea anumitor construcții metalice cu toleranțe pozitive. De exemplu: foile de tablă groasă prezintă în majoritatea cazurilor sporuri față de greutățile indicate în STAS, datorită grosimii suplimentare cu care ies din laminoare, pentru care motiv în proiecte se cere să se introducă un spor față de greutățile rezultate — conform STAS — de circa 5 la sută.

Noi, proiectanții, așteptăm ca producătorii de materiale de construcții din cadrul industriei materialelor de construcții sau al industriei metalurgice să producă materiale noi și ușoare în special pentru pereți, acoperișuri, instalații etc. În această direcție credem că este foarte utilă creșterea operativității cu care institutele de studii, cercetare, proiectare, rezolvă o serie de probleme rezultate din nevoile imediate ale proiectării industriale. Menționăm unele din aceste probleme: **realizarea unor panouri din beton armat pentru pereți, inclusiv buna etanșare a rosturilor, panouri mari din asbociment sau panouri metalice izolate termic pentru pereți și acoperiș, tîmplărie metalică pentru uși și ferestre inclusiv aparatele de deschidere, aparate moderne de încălzire industrială, utilaje ușoare de transport suspendate de fermele construcției, materiale de izolație termică, hidrofugă și anticorozivă în sortimente mai largi corespunzătoare principalelor situații ce se tîlnesc în industrie etc.**

În realizarea proiectelor sînt însă și deficiențe rezultate din munca proiectanților. **O sursă principală a acestora a rezultat din necoordonarea proiectelor între diversele specialități, în cadrul institutului, care deși a constituit o preocupare permanentă, nu s-a făcut întotdeauna la nivelul necesar.** Au fost cazuri de suprapuneri de rețele de fundații, care au condus la necesitatea unor completări de proiecte pe parcurs. Apoi, n-am reușit să asigurăm întotdeauna o corespondență totală între piesele desenate și cele scrise; au fost omisiuni la devize, o insuficientă operativitate în unele cazuri în acordarea asistenței tehnice la șantiere etc.

Colaborarea proiectanților cu întreprinderile de execuție a fost în general bună. Există însă din partea unor organe de execuție o tendință de a majora costul lucrărilor și uneori de a exagera mult unele neajunsuri provocate de proiectare pentru a acoperi deficiențe privind calitatea lucrărilor și întîrzierile în execuție, cum ar fi cazurile șantierelor de la Tr. Măgurele și Tg. Mureș.

Pentru remedierea acestei situații care consumă foarte mult timp în discuții și pentru menținerea colaborării între proiectanți și executanți pe planul conținutului tehnic și economic al proiectelor, este necesar ca **încă de la fazele de studiu și proiecte de ansamblu, delegați competenți ai constructorilor să participe la stabilirea soluțiilor și la încadrările în devize. Aceștia vor contribui la îmbunătățirea calității proiectelor, vor putea introduce de la început observațiile pe care le au și mai ales vor cunoaște în amănunt documentațiile tehnice și economice cînd vor trebui să atace lucrările.** Această colaborare trebuie extinsă apoi la proiectele de execuție.

Problema documentațiilor economice și, legat de aceasta, a notelor de comandă suplimentară, a creat o serie de neajunsuri în întreaga activitate de investiții. Deoarece acest capitol este foarte important pentru creșterea eficienței economice a investițiilor, **propunem analizarea schimbării actualei legislații prin contractarea lucrărilor de construcții și montaj la valorile aprobate la proiectul de ansamblu pe baza cointeresării materiale și răspunderii celor trei factori (proiectant, beneficiar, executant) în respectarea fondurilor și a indicatorilor tehnico-economici aprobați.** Aplicarea acestei propuneri va face ca criteriul de economicitate să stea la baza alegerii soluțiilor și a realizării lucrărilor, se vor simplifica toate formele de finanțare și decontare, se vor elimina divergențele actuale dintre proiectanți și executanți, va crește aportul inginerilor din execuție în realizarea tehnică și economică a investițiilor.

Pentru a ridica calitatea proiectelor, scurtarea ciclului de proiectare și asigurarea decalajului necesar față de execuție, **propunem să se ia măsuri hotărîte de punere în aplicare a prevederilor în vigoare privind degrevarea institutelor de proiectare de o serie de lucrări ce se pot întocmi de nucleele întreprinderilor de execuție, ale uzinelor sau ale beneficiarilor. Este vorba de detaliile de execuție (inclusiv pentru confecțiile metalice), preluarea întocmirii unor capitole importante în organizarea de șantier etc. La acestea se pot adăuga și proiectele de execuție ale unor obiecte de mică importanță de amenajări etc. Considerăm că întreprinderile executante și beneficiare au nivelul tehnic necesar pentru astfel de lucrări și cunosc bine condițiile locale.**

Sarcinile actualului cincinal cer Institutului de proiectări pentru chimia anorganică și metalurgia neferoasă un efort de proiectare sporit față de perioada anterioară. Pentru aceasta **este necesar, în primul rînd, să se asigure decalajul minim între proiectare și execuție. Acest decalaj se poate obține prin asigurarea proiectării cu elemente de bază de temă. Sînt încă destule investiții din primii ani ai cincinalului la care trebuie urgentată de către beneficiar clarificarea bazelor tehnice.** Pentru asigurarea unei bune planificări și organizări a proiectării în scopul asigurării șantierelor cu proiecte de calitate este strict necesar să se asigure la termen bazele de proiectare.

Legat de aceasta, menționăm că recrutarea de cadre tehnice pentru proiectare constituie încă o problemă dificilă. Nu există un sistem organizat. **Propunem ca Ministerul Învățămîntului să analizeze posibilitatea ca elemente de valoare, cu înclinații spre proiectare din institutele de învățămînt superior, să fie îndrumate la absolvire spre institutele de proiectări, care să aibă obligația să le asigure timpul minim necesar de practică pe șantier.**

Colectivul de lucrători din institutul nostru este conștient de sarcinile ce-i revin pentru aplicarea în viață a Directivelor Congresului al IX-lea al P.C.R. privind realizarea programului vast de investiții și va munci neobosit pentru construirea unor obiective ale industriei chimice moderne, cu o eficiență economică maximă.

Ing. ION GUȚU

arh. OCTAV POPESCU
de la Institutul de proiectări pentru chimia anorganică și metalurgia neferoasă

SUGESTII VECHI ȘI NOI PENTRU PROIECTANȚI DAR DESPRE APLICAREA LOR NU SE POATE VORBI ÎNCĂ

În execuția marilor complexe industriale, organizarea temeinică a lucrărilor pe o perioadă de cîțiva ani determină, în cele din urmă, mersul activității economice a întreprinderii de execuție și punerea în funcțiune, la termenele planificate, sau chiar mai devreme, a obiectivelor industriale. Se pune, în cazul acestor lucrări, următoarea întrebare: se pot promova, ținînd seama că tehnica este într-un continuu progres, cele mai moderne metode și procedee de lucru? Răspunsul este afirmativ, dar pentru aceasta se cer făcute eforturi în plus de către institutele de proiectare. Pe șantierele noastre, de pildă, nu rare au fost cazurile cînd metode noi de execuție, aplicate sau în curs de aplicare în alte părți, și care ar fi fost și pentru noi cele mai indicate, nu au fost asimilate în timp util. **Cauza principală constă în faptul că ministerele și Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare popularizează cu mare întîrziere sau deloc aceste metode; ca să nu mai vorbim de faptul că proiectanții au datoria să asigure operativ modificarea unor proiecte întocmite la o dată cînd nu erau cunoscute încă metodele de execuție de cea mai mare eficiență tehnico-economică.** De pildă, deși pe unele șantiere din țară la execuția stîlpilor grei din beton armat s-a aplicat metoda glisării, ale cărei avantaje sînt bine cunoscute, totuși pe șantierele noastre nu s-a aplicat tocmai datorită cauzelor arătate mai înainte.

Pentru o mai bună documentare tehnică a cadrelor de pe șantiere consider că este absolut necesar ca normativele și prescripțiile tehnice de execuție să fie tipărite într-un număr mare de exemplare, spre a putea fi procurate de către toți cei interesați.

În execuția construcțiilor pentru industria chimică, care are un specific deosebit de celelalte, mai sînt încă multe probleme nerezolvate mai ales în domeniul protecției anticorosive. Atît în proiectare cît și în execuție necunoașterea precisă a mediului agresiv, a modului de comportare a materialelor de construcție în acest mediu precum și a condițiilor speciale de execuție, conduce aproape întotdeauna la degradări ce pot avea consecințe grave în funcționarea și stabilitatea instalației și construcției. Astfel de deficiențe, semnalate pe unele dintre șantierele noastre, s-au produs tocmai datorită nedocumentării profunde, și mai ales, lipsei literaturii de specialitate.

O însemnătate economică tot mai mare a căpătat extinderea metodelor industriale de execuție, folosirea prefabricatelor în construcții. **Lărgirea proiectării tipizate a construcțiilor, introducerea elementelor prefabricate mari, a precomprimatelor cu un înalt grad de asamblare și finisare, utilizarea largă a panourilor mari gata finisate creează cele mai bune condiții aplicării metodelor industriale de execuție.** În cadrul șantierelor noastre, cu toate că s-au obținut succese importante, în domeniul prefabricării trebuie să remarcăm unele aspecte: producția industrială de elemente prefabricate pentru construcții nu a putut satisface necesarul marilor șantiere — fapt ce a obligat întreprinderea să-și organizeze baze proprii de prefabricate; nu s-au studiat în suficientă măsură posibilitățile producției în stoc pentru elemente de consum curent avînd în vedere ridicarea pe o treaptă superioară a prefabricării.

Acest lucru a făcut ca gradul de prefabricație aplicat prin proiectare la Combinatul chimic Craiova să fie sub posibilitățile reale prezentate de natura lucrărilor care s-ar fi putut preta la o prefabricare mai accentuată. În acest domeniu constructorul și-a adus aportul său prin: prefabricarea canalelor de cable, prefabricarea fundațiilor ușoare din beton armat pentru stîlpi de iluminat electric, executarea îmbrăcămintilor pentru drumuri interioare de șantier și unele platforme din dale hexagonale prefabricate. Din cele arătate mai înainte rezultă că **industrializarea lucrărilor de construcții este determinată de creșterea gradului de prefabricare și organizarea șantierului, de creșterea gradului de mecanizare a lucrărilor, de folosirea materialelor noi, aplicarea și extinderea procedeelor tehnologice moderne.**

O problemă importantă, legată de proiectare, care în prezent creează mari dificultăți constructorilor, privind folosirea elementelor prefabricate (în special la construcțiile industriale) o constituie monolitizarea elementelor prefabricate — operație care prezintă unele dezavantaje ca: folosirea la capacitate redusă a mașinilor de ridicat, consum mărit de manoperă, prelungirea timpului de punere sub sarcină a structurii. Aceste neajunsuri anulează mare parte din avantajele prefabricării. **Adoptarea unor soluții de prindere prin plăci metalice sudate ar fi mult mai avantajoasă avînd o influență directă asupra eficienței economice a investițiilor.**

Pe șantierele Întreprinderii de construcții și montaje Craiova s-au obținut o serie de rezultate bune atît pe linia industrializării construcțiilor cît și pe linia extinderii mecanizării la lucrările de săpat și, în special, la cele de ridicat — depășind în multe cazuri indicii planificați.

Considerăm că este necesar, pentru extinderea mecanizării complexe, ca ministerele constructoare să îmbunătățească atît calitatea tipurilor de mașini existente cît și numărul de tipuri. Betonierele cu amestec forțat de 500 l capacitate, folosite în prezent pe șantierele noastre, s-au dovedit a nu fi întrutotul corespunzătoare. Eliminînd aceste deficiențe, și mergînd pe linia construirii de tipuri de acest fel, dar de capacități între 1 000 și 2 000 l, s-ar satisface în întregime atît cerințele de calitate ale betonului cît și de ridicare a productivității muncii. Trebuie aduse îmbunătățiri constructive vibratoarelor de adîncime și totodată să se realizeze noi tipuri care să satisfacă în totalitate cerințele variate existente pe șantiere.

Pentru creșterea productivității muncii la lucrările de umpluturi de pămînt, în prezent destul de scăzută, este necesar ca șantierele să fie dotate cu mașini mecanice de tipuri diferite ținînd seama de spațiile în care se execută lucrările și de natura terenurilor. În prezent se resimte lipsa unor electro-compactoare intermediare tipurilor de 60 și 200 kg existente. La lucrările de finisare, specifice fazei finale de execuție a construcțiilor, care se caracterizează printr-un volum mare de manoperă și productivitate scăzută, se constata o rămînere în urmă în ceea ce privește introducerea și extinderea mecanizării. Acest lucru se datorește, pe de o parte lipsei de utilaje specifice, iar pe de altă parte faptului că cele existente nu dau rezultate corespunzătoare.

Iată, după părerea mea, cîteva din problemele pe care le impun introducerea pe scară largă a metodelor industriale și extinderea mecanizării pe șantierele de construcții. Prin rezolvarea lor, sectorul construcții va avea la îndemînă una din cele mai importante pîrghii în creșterea productivității muncii, în accelerarea ritmului de execuție în îmbunătățirea calității lucrărilor și reducerea continuă a prețului lor de cost.

VASILE PARASCHIV
ing. șef al I.S.C.M. Craiova

O FILIERĂ GREȘITĂ DE ÎNTOCMIRE A PLANURILOR OPERATIVE ȘI REMEDIUL EI

Șantierul nostru construiește la București-Sud prima centrală electrică din țara noastră în întregime din elemente prefabricate din beton armat. Acest lucru a impus de la început amenajarea unui poligon de prefabricate dotat cu o centrală termică proprie pentru aburirea pieselor.

La construirea sălii care adăpostește turbinele centralei pe gaze, șantierul nostru a înscris o realizare de seamă, glisarea pereților făcîndu-se simultan cu șarpanta acoperișului, ceea ce a permis un montaj economic la sol al fermelor, făcînd posibilă începerea execuției lucrărilor interioare înainte de a se termina construcția halei care le adăpostește.

Față de cele cîteva aspecte relatate mai sus, reiese clar că esențial în buna organizare a activității este cunoașterea de la început, în amănunțime, a lucrărilor de bază cu caracteristicile lor.

Toate lucrările de fundații, de exemplu, din șantierul nostru se execută sub pînza freatică. Într-o asemenea situație este imperios necesar să execuți în incinta respectivă toate detaliile constructive. De aici necesitatea asigurării de către beneficiar și proiectant a documentațiilor tehnologice cel puțin pe faze de execuție, fiindcă asigurarea lor în totalitate la ora actuală nu este decît o dorință a executanților.

Necesitatea asigurării documentațiilor de execuție în timp util pe șantiere nu este numai o cerință impusă de respectarea tehnologiei, ea fiind de fapt, condiția esențială pentru o bună planificare a lucrărilor, stînd la baza întocmirii graficelor de execuție pe temeiuri reale, pe date certe. *Noi am aplicat la cîteva lucrări și sîntem în curs să extindem întocmirea graficelor după metoda drumului critic, care asigură posibilități de a urmări în permanență pe faze de execuție stadiul față de grafic și de a cunoaște cu exactitate care din operațiunile sau lucrările rămase în urmă ar putea periclita termenul de punere în funcțiune.*

Experiența muncii noastre demonstrează că este necesară înlăturarea practicii actuale de a ataca simultan lucrările de organizare cu cele de bază. *În asemenea situații accentul este întotdeauna pus pe lucrările de bază, se neglijează și se tergiversează cele de organizare care se întind în timp nepermis de mult. În aceste condiții nici lucrările de bază nu se desfășoară în cele mai bune condiții, iar ca urmare se prelungește ireal timpul considerat de la începerea lucrărilor și pînă la punerea în funcțiune.* O decalare între începerea lucrărilor de organizare și cele de bază o consider absolut necesară după cum consider necesar ca o organizare de șantier să se facă ținînd seama de perspectivele de dezvoltare a lucrărilor de bază pe o perioadă mai îndelungată de timp pentru a evita eventualele suprapuneri de lucrări noi de bază peste cele de organizare.

Legat de buna desfășurare a procesului de producție este asigurarea omogenității echipelor pe meserii, respectarea formațiilor minime de lucru, deschiderea fronturilor de lucru în acord pe baza cunoașterii amănunțite a tehnologiilor de execuție, extinderea muncii în acord și altele, toate preocupări curente și permanente în activitatea șantierului C.E.T. București-Sud.

O influență directă asupra modului cum se desfășoară activitatea de producție o are asigurarea condițiilor de muncă și de viață ale constructorilor. La acest capitol noi am înregistrat progrese de seamă. Astfel s-au construit hale de producție pentru atelierul de confecții metalice, reparații auto, blocuri cu camere de 3—5 paturi fiecare unde sînt cazați muncitorii, vestiare la punctele de lucru. Am racordat șantierul la rețeaua de radioficare a orașului, am amenajat un club încăpător și o bibliotecă care oferă constructorilor posibilitățile de a-și petrece plăcut și util timpul lor liber.

Ing. ION IONESCU
șeful șantierului termocentralei București-Sud

O DORINȚĂ A CONSTRUCTORILOR, VECHE DE CÎND ȘANTIERELE: ASIGURAREA LA TIMP ȘI COMPLETĂ A DOCUMENTAȚIILOR

În ramura construcțiilor factorul timp are o importanță primordială pentru mărirea eficienței economice a investițiilor. Utilizarea completă a timpului de lucru constituie o rezervă importantă pentru ridicarea productivității muncii, pentru scurtarea duratei de execuție a construcțiilor. Dacă aproximativ o pătrime din **pierderile de timp se datoresc unor cauze obiective — intemperii, lipsuri accidentale în alimentarea cu apă și energie electrică a șantierului, peste 70 la sută din pierderi se datoresc în special unei defectuoase organizări a procesului de producție** (întîrzieri în pregătirea frontului de lucru, întîrzieri în aprovizionarea tehnico-materială, nefolosirea rațională a timpului de lucru prin absențe și fluctuație).

Organizarea procesului de producție pe șantiere — organizare care vizează în esență folosirea rațională a forței de muncă, a mijloacelor mecanizate — are ca punct de plecare planurile operative. Aceste planuri operative se întocmesc în cadrul șantierelor de către serviciul tehnico-producție fiind apoi repartizate loturilor. Această filieră de întocmire este, după părerea mea greșită, planul operativ devenind un adevărat ghid numai atunci cînd maistrul participă direct la întocmirea lui și trece să execute lucrări pentru care baza tehnico-materială este creată sau se poate crea.

Pe această bază serviciul organizarea muncii calculează, conform normelor de timp, numărul muncitorilor necesari pe meserii. În stabilirea numărului de muncitori este absolut necesar, după părerea mea, să se ia în calcul și indicele de depășire a normei de timp pe care muncitorii îl iau ca angajament în cadrul întrecerii socialiste. **Consider că este necesar, în condițiile actuale, să se lichideze neconcordanța care există între normele republicane de deviz și normele unitare de preț și timp.** În situația actuală forțele de muncă calculate de serviciul tehnic după normele de deviz „C" nu coincid cu cele calculate după normele unitare de timp de către serviciul organizarea muncii, ele fiind cu 10 pînă la 15 la sută mai mici decît efectivul necesar. (Se observă acest fapt în special în cazul cofrajelor și al betoanelor).

Eșalonarea volumului lucrărilor în timp se realizează pe baza graficelor ce se întocmesc pentru fiecare obiect. În general aceste grafice prevăd cantitatea de lucrări ce trebuie executată, avînd două rubrici din care una este pentru termenul planificat (de obicei linie albastră) iar alta pentru termenul de executat (linie roșie). **Consider că modul acesta de întocmire a graficelor nu este destul de concludent, pe baza lui neputîndu-se face în fiecare zi o analiză temeinică a realizărilor, a folosirii fondului de timp și a forței de muncă.**

La șantierul Fabricii de zahăr-Buzău, la lotul „Hala de fabricație" condus de către maistrul Traian David, aceste grafice s-au întocmit înscriindu-se la linia planificat cantitatea planificată a se executa în fiecare zi; seara, la terminarea programului, maistrul are sarcina să completeze în roșu cantitatea realizată. În aceeași zi, în caz că volumul de lucrări planificat nu a fost realizat se face ședință de producție în care se stabilesc măsuri pentru ca a doua zi să se recupereze ceea ce nu s-a realizat în ziua precedentă. Modul acesta de analiză zilnică a dat rezultate foarte bune în cadrul șantierului nostru.

O mare parte din timpul de lucru se pierde iarna. Șantierele mențin echipe de calificare înaltă, pentru care nu există totuși front de lucru suficient și deci nu le pot crea posibilitatea depășirii sarcinii planificate, numai de teama de a nu-i surprinde lucrările de vîrf fără aceste echipe. Aici apare următoarea problemă: unele echipe acceptă să rămînă pe șantier în condițiile unui cîștig sub salariu tarifar, altele însă nu acceptă și se mută pe alte șantiere unde există condiții să lucreze la nivelul de calificare pe care îl au. **Propunem ca ministerele, C.S.P., Comitetul de Stat pentru muncă și salarii să studieze posibilitatea adoptării unui sistem de salarizare corespunzător pe timpul iernii pentru cadrele de muncitori de înaltă calificare care devin disponibile pe această perioadă.** Rezolvarea acestor probleme ar crea premize certe pentru permanentizarea muncitorilor.

M-am oprit în acest articol asupra cîtorva probleme menite să contribuie, prin rezolvarea lor, la creșterea substanțială a aportului factorului timp în accelerarea ritmului de lucru pe șantiere, în reducerea duratei de executare a obiectivelor. Într-un cuvînt în asigurarea unei eficiențe maxime a investițiilor. Îmi exprim convingerea că la consfătuirea pe țară a constructorilor, toate aceste probleme, ca și multe altele, își vor găsi — prin confruntarea multiplelor experiențe existente pe șantiere — cele mai bune rezolvări.

NICU IORDĂCHIOAIA
ing. șef al șantierului Fabricii de zahăr-Buzău

Pagină organizată de:
VASILE BARAC
și CONSTANTIN PRIESCU

Conferința organizației regionale Brașov a U.T.C.

Brașovul, una dintre cetățile industriale ale patriei, a găzduit timp de două zile conferința organizației regionale a U.T.C. Mandatarii celor peste 130 000 de uteciști din regiunea Brașov au salutat cu căldură prezența la conferință a tovarășilor PETRE LUPU, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., a membrilor biroului Comitetului regional Brașov al P.C.R. în frunte cu tovarășul ION VOINA, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-secretar al comitetului regional de partid, a tovarășului GHEORGHE STOICA, secretar al C.C. al U.T.C.

Pentru cei aproape 750 de delegați și invitați conferința a fost un bun prilej de a se cunoaște, de a-și transmite direct experiența acumulată, de a face cunoscute succesele colectivelor în care lucrează, succese la care, avînd în față exemplul viu al comuniștilor, și-au adus o prețioasă contribuție și tinerii.

În darea de seamă, în cuvîntul delegaților și invitaților a fost analizată temeinic activitatea desfășurată de organizațiile U.T.C. pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid. Atmosfera în care s-au desfășurat lucrările conferinței a oferit teren fertil criticii și autocriticii, propunerilor constructive privind îndeplinirea din ce în ce mai bine a sarcinilor mari pe care partidul le-a pus în față organizației noastre.

Evidențiind bilanțul pozitiv al activității organizațiilor U.T.C. din industrie, din agricultură, din școli și facultăți, tovarășul ION VOINA, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional de partid Brașov, a spus:

„Prețuim activitatea tinerilor români, maghiari, germani și de alte naționalități din regiunea noastră, contribuția muncii lor înfrățite la dezvoltarea regiunii, la înfăptuirea politicii înțelepte a partidului de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare intensivă și multilaterală a agriculturii, la progresul tehnico-științific în toate domeniile de activitate, la dezvoltarea și înflorirea culturii socialiste".

Referindu-se la sarcinile sporite care stau în fața oamenilor muncii din regiunea Brașov în acest an, la hotărîrea lor de a întîmpina cu succese remarcabile cea de-a 45-a aniversare a înființării partidului, vorbitorul a sugerat organizațiilor U.T.C. să pună în fața fiecărui tînăr problema contribuției personale în promovarea progresului tehnic la fiecare loc de muncă, la reducerea termenelor de punere în funcțiune a noilor obiective industriale, la realizarea unor produse de cea mai bună calitate; să recomande și în viitor ca cei mai buni tineri cooperatori să lucreze în sectoarele hotărîtoare ale producției, îndeosebi în domeniul creșterii animalelor, ramură preponderentă în agricultura regiunii; să desfășoare o activitate politică vie, perseverentă și convingătoare pentru a dezvolta la elevi și studenți sentimentul răspunderii pentru învățătură.

„Comitetul regional de partid — a spus în încheiere tovarășul Ion Voina — **își exprimă convingerea că tineretul regiunii noastre, în frunte cu organizația sa revoluționară — Uniunea Tineretului Comunist — își va aduce contribuția, alături de toți oamenii muncii din regiune, la traducerea în viață a istoricului program trasat de Congresul al IX-lea al partidului și va întîmpina cu succese remarcabile cea de-a 45-a aniversare a înființării Partidului Comunist Român".**

Referindu-se la activitatea tinerilor din industrie, darea de seamă prezentată de tovarășul CORNEL ȘANDRU, prim-secretar al Comitetului regional Brașov al U.T.C., precum și numeroși vorbitori au insistat asupra metodelor folosite, a experienței acumulate de organizațiile U.T.C. în antrenarea celor peste 70 000 de tineri care — alături de vîrstnici — lucrează în uzinele regiunii la îndeplinirea sarcinilor de producție.

Numeroși vorbitori, printre care tovarășii **Mihai Bratu**, prim-secretar al Comitetului orășenesc Brașov al U.T.C., **Constantin Tudorache**, de la Uzina „Tractorul", **Cornel Roman**, de la Uzina „Independența"-Sibiu, ing. **Ovidiu Pantea**, de la Combinatul chimic Victoria și alții au scos în evidență grija organizațiilor U.T.C. pentru a-i ajuta pe tineri să-și îndeplinească angajamentele concrete luate în întrecerea socialistă.

În conferință s-a arătat că studierea și generalizarea de către comitetul regional al U.T.C. a experienței organizațiilor U.T.C. de la Uzina „Tractorul" privind formele folosite pentru antrenarea tinerilor în întrecerea socialistă, a acelora de la Uzina „Rulmentul", în privința mobilizării tinerilor pentru realizarea unor produse de calitate superioară, precum și a altor acțiuni întreprinse de organizațiile U.T.C., a contribuit în bună măsură la creșterea competenței organizațiilor U.T.C. în îndrumarea și autorarea tinerilor din fabrici și uzine, pentru a-și îndeplini cît mai bine sarcinile profesionale, fapt confirmat de numărul mare de tineri — aproape 30 000 — care în anul trecut s-au situat printre fruntașii întrecerii socialiste.

Tehnica de prim rang cu care sînt dotate întreprinderile industriale din regiune, necesitatea perfecționării continue a tehnologiilor de lucru — toate acestea cer din partea tinerilor cît mai multe cunoștințe de specialitate. Subliniind pe larg contribuția organizațiilor U.T.C. la mobilizarea activă a tinerilor la acțiunile de ridicare a calificării (numai la cursurile de ridicare a calificării și de specializare au fost cuprinși circa 29 000 de tineri), atît darea de seamă cît și toți delegații care au abordat această problemă, printre care ing. **Victor Iovu**, de la Combinatul chimic Făgăraș, **Teodor Budușan**, de la Uzina de autocamioane „Steagul Roșu", ing. **Toma Gall**, de la Uzina „Elastic"-Sibiu, au demonstrat complexitatea procesului de perfecționare a pregătirii profesionale a tinerilor evidențiind inițiative care au găsit ecou și în alte întreprinderi.

În conferință s-a subliniat însă că unele organe și organizații U.T.C. nu au desfășurat o susținută activitate educativă, pentru a dezvolta continuu la tineri sentimentul răspunderii față de munca încredințată. Se înregistrează încă multe absențe nemotivate, iar în unele întreprinderi, tinerii nu folosesc integral timpul de lucru și capacitatea utilajelor, nu respectă indicațiile inginerilor, ale maiștrilor și tehnologiile de lucru, aceasta avînd influență negativă asupra calității unor produse, producînd greutăți în îndeplinirea planului de producție.

Conferința organizației regionale Brașov a U.T.C. a stabilit măsuri concrete privind generalizarea în continuare a experienței dobîndite, îmbunătățirea activității tuturor organizațiilor U.T.C. din întreprinderile și organizațiile economice din regiune, în lumina sarcinilor de mare răspundere ce revin acestor unități în primul an al cincinalului.

Cu multă atenție a fost analizată în Conferință activitatea organizațiilor U.T.C. de la sate pentru mobilizarea tinerilor la înfăptuirea sarcinilor trasate de partid în vederea dezvoltării multilaterale și intensive a agriculturii noastre socialiste. A fost relevată în darea de seamă și în cuvîntul multor delegați, printre care **Elisabeta Popișter, Doina Roth, Nicolae Găitan, Carol Zank** și **Petre Eftimie** experiența organizațiilor U.T.C. de la gospodăriile agricole de stat din Criș, Hălchiu și altele, care dau un permanent ajutor tinerilor ca aceștia să cunoască planul de producție, măsurile stabilite pentru asigurarea îndeplinirii lui, invitînd tovarășii din conducerea gospodăriilor respective să le vorbească tinerilor despre sarcinile ce le revin și despre importanța îndeplinirii lor. Organizațiile U.T.C. de la cooperativele agricole de producție din comunele Stejărișul și Răvășel, ambele din raionul Agnita, din Șura Mare-Sibiu, și Feldioara, analizează periodic îndeplinirea de către fiecare tînăr a sarcinilor ce i-au revenit în brigadă, organizează cu tinerii consfătuiri care au de obicei ca temă creșterea contribuției tinerilor la sporirea producției agricole. În mobilizarea tinerilor la activitatea din sectorul zootehnic, o experiență valoroasă au acumulat organizațiile U.T.C. din raioanele Agnita, Tg. Secuiesc, Sichișoara.

Cu toate acestea, în activitatea organizațiilor U.T.C. din agricultură, mai ales în cooperativele agricole de producție, continuă să existe unele neajunsuri. Sînt cooperative în care tinerii nu participă la muncă (exemple: Dîrlos-Mediaș, Șinca Veche-Făgăraș); în sectorul zootehnic, ramură preponderentă în agricultura regiunii, cu condiții de dezvoltare și cu tradiție — sînt cuprinși doar 1 500 de tineri ceea ce este încă departe de a satisface necesitățile.

Conferința — prin măsurile adoptate — a indicat organizațiilor U.T.C. din agricultură să desfășoare o activitate stăruitoare de educare a tinerilor în spiritul dragostei față de cooperativa agricolă în care lucrează, să acorde o mai mare atenție atragerii tinerilor la munca din sectorul zootehnic, să se intereseze în permanență de felul cum muncesc și cum trăiesc acești tineri.

Majoritatea covîrșitoare a celor peste 195 000 de elevi și studenți din școlile de toate gradele ale regiunii Brașov privesc cu seriozitate îndatoririle lor, se pregătesc cu sîrguință pentru a deveni cadre de nădejde în economie, în viața culturală a patriei.

Scoțîndu-se în evidență succesele obținute, nu s-au trecut însă cu vederea neajunsurile serioase manifestate în unele școli. Multe organizații U.T.C. nu pun încă cu toată tăria în centrul preocupărilor lor urmărirea și dezbaterea problemelor legate de modul cum învață elevii, de prezența lor la ore, nu analizează cauzele care fac ca unii elevi să aibă o situație mediocră la învățătură. În conferință s-a arătat că deficiențele în pregătirea practică a elevilor din unele școli profesionale se datoresc și faptului că întreprinderi ca „Tîrnava"-Mediaș, Uzina mecanică Mîrșa, Fabrica de scule Rișnov, S.M.T. Hărman și altele nu asigură totdeauna condiții necesare bunei desfășurări a practicii.

Aceste fenomene negative trebuie să rețină atenția organizațiilor U.T.C., să se creeze o puternică opinie colectivă împotriva atitudinii acelor elevi care nu învață, se mulțumesc să se mențină pe „linia de plutire" a notei de trecere.

Un loc central în cadrul dezbaterilor l-a ocupat activitatea desfășurată de organele și organizațiile U.T.C. sub permanenta conducere și îndrumare a organelor și organizațiilor de partid, pentru educarea comunistă a tineretului. Conferința a apreciat că tineretul din regiunea Brașov este animat în munca sa de profunde sentimente de dragoste și atașament față de patrie, partid și popor, îi sînt caracteristice însuflețirea și avîntul creator, setea de învățătură și cultură, încrederea nețărmurită în viitor. Participanții la discuții, printre care amintim pe **Alecu Hobai** — profesor din Sighișoara, **Nora Rehner** — instructoare superioară de pionieri în comuna Daneș, **Kalman Kozak** — prim-secretar al Comitetului raional al U.T.C.-Sf. Gheorghe și alții au arătat că organizațiile U.T.C. își îmbunătățesc continuu activitatea orientată spre educarea politică a tineretului, pentru dezvoltarea la tineri a înaltului sentiment al patriotismului socialist, pentru cimentarea frației dintre tinerii români, germani și maghiari sub semnul aceloraşi idealuri comune — întărirea și înflorirea României socialiste. Numeroase comitete U.T.C. — s-a subliniat în conferință — au reușit să organizeze activități cu bogat conținut educativ, în forme atractive îndrăgite de tineri, eficiente.

În mod just s-a arătat în conferință că deși în această privință există o experiență bună nu toate organizațiile U.T.C. reușesc încă să folosească cele mai bune metode de educare morală și cetățenească a tinerilor. Nu s-a creat încă o atitudine combativă față de acele manifestări de indisciplină, de abatere de la normele de conduită în societatea noastră socialistă. După cum au subliniat delegații **Paraschiva Pamfil**, secretara organizației de bază U.T.C. de la O.C.L. Textila-încălțăminte-Brașov și **Ion Corlaciu** prim-secretar al Comitetului orășenesc Sibiu al U.T.C., cauza unor asemenea stări de lucruri negative stă în necunoașterea de către multe organizații U.T.C. în mod concret a preocupărilor tinerilor, în organizarea slabă a unor acțiuni cultural-educative.

Va trebui, de aceea, ca în continuare comitetul regional U. T. C. să îndrume cu mai multă atenție organele și organizațiile U. T. C. în această direcție, pentru lărgirea sferei de activități privind formarea și dezvoltarea la tineri a trăsăturilor înaintate, a concepției socialiste față de muncă, societate și familie, pentru o mai bună organizare a activităților din timpul liber.

În încheierea lucrărilor conferinței a luat cuvîntul tovarășul **GHEORGHE STOICA**, secretar al C.C. al U.T.C., care a transmis un călduros salut participanților la conferință, tuturor tinerilor din regiunea Brașov.

Vorbitorul a subliniat în cuvîntul său faptul că aniversarea a 45 de ani de la înființarea P.C.R. — părintele iubit al tineretului patriei noastre — constituie un prilej deosebit de reafirmare a hotărîrii tineretului de a îndeplini întocmai și la timp sarcinile încredințate de partid. În continuare vorbitorul s-a referit la sarcinile care stau în fața organizațiilor U.T.C. din industrie privind antrenarea tinerilor la întrecerea socialistă, ridicarea calificării profesionale și întărirea disciplinei socialiste a muncii.

Subliniind că problema ridicării calificării trebuie să-și ocupe locul cuvenit în activitatea organizațiilor U.T.C. din industrie, vorbitorul a scos în evidență faptul că preocuparea comitetului regional, a comitetelor orășenești și raionale ale U.T.C., de a extinde această experiență în toate locurile unde se pretează, nu se ridică încă la nivelul importanței ce se acordă continuei perfecționări profesionale a cadrelor.

Organele și organizațiile U.T.C., arăta tovarășul Gheorghe Stoica, vor trebui ca în viitor să-i ajute cu mai multă atenție pe tineri să înțeleagă cît este de necesar să-și îndeplinească exemplar îndatoririle ce le au în procesul de producție, să le explice ce greutăți pot produce întregului colectiv cazurile de indisciplină, să intensifice munca în vederea formării opiniei colective împotriva chiulului și lipsei de răspundere în îndeplinirea sarcinilor de producție.

Subliniind că problema esențială care se pune în momentul de față la sate este mobilizarea tuturor forțelor pentru a folosi marile posibilități create de partid pentru continua creștere a producției agricole, tovarășul Gheorghe Stoica a indicat organizațiilor U.T.C. să se ocupe cu mai multă stăruință de atragerea tineretului de la sate în sectorul zootehnic, în regiune existînd condiții, tradiție și experiență în această privință. Relevînd faptul că în munca pe care organizațiile U.T.C. o desfășoară cu tinerii din agricultură trebuie să se țină seamă de adîncile transformări economice și social-politice care au avut loc în viața satelor, vorbitorul a arătat că este necesară îmbunătățirea întregii activități politice pentru educarea tinerilor în spiritul dragostei față de muncă, al apărării și dezvoltării proprietății obștești, pentru mobilizarea mai activă a tinerilor în sectoarele unde se cere aportul lor.

Vorbitorul a făcut o amplă analiză a muncii din școli și facultăți a sarcinilor ce revin organelor și organizațiilor U.T.C., și în primul rînd comitetelor raionale și orășenești, pentru continua îmbunătățire a activității elevilor și studenților.

Apreciind experiența dobîndită de organele și organizațiile U.T.C. în munca de educare comunistă a tineretului, tovarășul Gheorghe Stoica a arătat că în prezent sarcina organizațiilor U.T.C. este de a răspunde cît mai bine dorinței tinerilor de a studia aprofundat Documentele celui de-al IX-lea Congres al partidului, de a-i ajuta pe tineri să înțeleagă bogatul conținut de idei cuprins în aceste documente.

Vorbitorul a indicat organelor și organizațiilor U.T.C. să-și sporească arsenalul de metode și forme care să contribuie la educarea tinerilor români, maghiari, germani în spiritul unității frățești, al luptei comune pentru înfăptuirea sarcinilor stabilite de partid. De asemenea, tovarășul Gheorghe Stoica a arătat că trebuie să crească preocuparea organizațiilor U.T.C. pentru dezvoltarea opiniei împotriva unor fenomene negative, pentru combaterea unor manifestări ale ideologiei și moralei burgheze.

În continuare, tovarășul Gheorghe Stoica a subliniat în mod deosebit necesitatea îmbunătățirii stilului de muncă al tuturor organelor și organizațiilor U.T.C., de a se ridica pe o treaptă superioară spiritul combativ al acestora, de a se dezvolta spiritul muncii colective, paralel cu creșterea răspunderii personale a fiecărui activist, de a se stimula critica principială, constructivă și autocritica, a recomandat noului comitet regional ales să dea o mai mare atenție muncii de selecționare, creștere și promovare a cadrelor.

În încheiere, tovarășul Gheorghe Stoica a spus: **„La 21 martie 1966 va avea loc Congresul U.T.C. — eveniment de mare însemnătate în viața organizației, a întregului tineret al patriei noastre. În numele Comitetului Central al U.T.C. îmi exprim convingerea că tineretul din regiunea Brașov va întîmpina cu mari succese Congresul U.T.C., va confirma încă o dată prin faptele sale, prin munca sa plină de abnegație, că este hotărît să nu precupețească nici un efort — alături de ceilalți oameni ai muncii — pentru înfăptuirea mărețelor sarcini stabilite de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român".**

★

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, conferința a adoptat textul unei telegrame adresate **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al C.C. al P.C.R.**

Exprimînd recunoștința tineretului pentru minunatele condiții de muncă și viață create de partid, în telegramă se spune: „Strîns uniți în jurul partidului, făgăduim că vom depune toată pasiunea și elanul nostru tineresc și vom considera cea mai scumpă năzuință a noastră, lupta pentru înfăptuirea istoricelor hotărîri ale celui de-al IX-lea Congres al partidului, de a întîmpina ce-a de a 45-a aniversare a partidului cu noi succese în muncă și învățătură".

★

Conferința a ales noul comitet regional al U.T.C., comisia de revizie, precum și delegații la cel de-al IV-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist. În prima ședință plenară a noului comitet a fost reales ca prim-secretar, tovarășul CORNEL ȘANDRU.

Ing. ARTUR IOAN

Conferința organizației regionale Ploiești a U.T.C.

În zilele de 28 și 29 ianuarie s-au desfășurat — într-o atmosferă de lucru și de entuziasm tineresc — lucrările Conferinței regionale Ploiești a Uniunii Tineretului Comunist. Cei peste 700 de delegați, reprezentanți ai unui număr de peste 161 000 de uteciști care lucrează în schelele petroliere ale Văii Prahovei, în rafinării, în întreprinderile producătoare de instalații de foraj sau de bunuri de consum, pe ogoare sau în școli, au făcut o amplă analiză a activității organizației regionale, stabilind măsuri concrete pentru desfășurarea în continuare a muncii politico-educative în scopul mobilizării tinerilor la îndeplinirea, alături de toți oamenii muncii, a sarcinilor trasate de cel de al IX-lea Congres al P.C.R.

Cu deosebită satisfacție, cu hotărîrea de a munci și mai bine au primit delegații aprecierea pe care biroul regional de partid a făcut-o la adresa tineretului din regiune, a activității organizației U.T.C.

„Este spre mîndria organizației U.T.C., a spus în cuvîntul său tovarășul **DUMITRU BALALIA**, membru al C.C. al P.C.R., prim secretar al Comitetului regional Ploiești al P.C.R., **că, pretutindeni unde se muncește — în fabrici, în schele petroliere, în G.A.S., S.M.T. sau cooperative agricole de producție, în școli sau în laboratoare de cercetări — tinerii sînt permanent prezenți, nu și-au precupețit și nu-și precupețesc eforturile și priceperea, lucrează și învață cu abnegație, aducîndu-și o contribuție însemnată la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid. Pentru aceste succese, Comitetul regional Ploiești al P.C.R. îi felicită călduros".**

Biroul comitetului regional de partid a indicat principalele obiective care trebuie să stea în continuare în atenția organizațiilor U.T.C.

„În prezent, toți oamenii muncii din regiune, a spus tovarășul Dumitru Balalia, **sînt preocupați de traducerea în viață a sarcinilor de plan pe anul 1966, de stabilirea obiectivelor pentru 1967 și pentru întreg cincinalul. Organizațiile U.T.C. sînt chemate să desfășoare o activitate educativă care să ducă la antrenarea tuturor tinerilor la muncă, la continua lor pregătire profesională, la întărirea disciplinei. Să căutăm și să găsim în toate locurile asemenea forme de activitate, care să trezească interesul tinerilor, să aibă o mare înrîurire în pregătirea lor pentru viață, să-i ajute în cultivarea dragostei de profesie, a dorinței de a munci... Avem o regiune frumoasă, bogată, cu oameni harnici, cu tineri entuziaști, avem toate posibilitățile să facem ca locurile în care ne desfășurăm activitatea să se bucure de o și mai rapidă înflorire".**

Darea de seamă, ca și numeroșii vorbitori care și-au spus cuvîntul pe marginea ei, au apreciat că, în perioada care a trecut de la conferința precedentă, organizațiile U.T.C. din întreprinderi, de la sate și-au îmbunătățit activitatea de mobilizare a tinerilor la îndeplinirea sarcinilor economice, de educare a lor în spiritul înaltelor principii ale moralei comuniste.

„Hotărîrea, conștiinciozitatea cu care muncesc tinerii din industrie, se spunea în darea de seamă, se reflectă în creșterea continuă a numărului de evidențiați și fruntași ai întrecerii socialiste. În anul trecut, din cei peste 47 000 de tineri antrenați în întrecere, peste 18 000 au fost declarați evidențiați".

„Noi, spunea în cuvîntul său tovarășul **Toma Chiotoroiu**, lăcătuș la Întreprinderea de șantiere pentru Construcții-montaj-Brazi, am pus în centrul activității organizației U.T.C. sprijinirea îndeaproape a conducerii întreprinderii în vederea îndeplinirii la timp și în bune condiții a sarcinilor de plan. Am început prin a populariza în rîndul tinerilor sarcinile economice, prin a-i antrena la realizarea lor încă din faza dezbaterii cifrelor de plan și a stabilirii măsurilor tehnico-administrative. Rezultatele au fost cele așteptate: anul trecut toate obiectivele date în folosință au primit calificativul „foarte bine".

Exemple asemănătoare au citat, în cuvîntul lor, și tovarășii **Vasile Istrati**, delegat din partea Combinatului petrochimic Brazi, **Duțu Ion**, sondor șef la schela Cîmpina, **Constantin Nicolae**, inginer la Uzina „1 Mai" Ploiești, **Cornel Retezatu**, inginer la Uzinele de utilaj petrolier Tîrgoviște, **Nicolae Cornel**, delegat al organizației U.T.C. de la Întreprinderea forestieră Măneciu și alții.

În mod deosebit s-a insistat în conferință asupra activității pe care organizațiile U.T.C. au desfășurat-o în sprijinul organizării ridicării calificării. În întreaga regiune peste 26 000 de tineri participă la diferite forme de perfecționare profesională. Cu mult interes l-au ascultat delegații pe tovarășul inginer **Daniel Săpoiu**, de la Uzina mecanică din Sinaia, unde organizația U.T.C. și-a format o adevărată tradiție de prestigiu în formarea la tineri a unui cult pentru tehnică, pentru studiul cărții de specialitate.

„Noi am pus accent, spunea **Jana Vlăduț**, secretara organizației U.T.C. de la Întreprinderea textilă „Bucegi" din Pucioasa, pe concentrarea tuturor eforturilor în scopul îmbunătățirii calității produselor. De mare ajutor s-au dovedit consfătuirile dintre tinerii muncitori cu specialități diferite, dar care conlucrează la obținerea aceloraşi produse — între țesători și filatori, între filatori și finisori etc".

Dezbaterile au dezvăluit și o serie de lipsuri privind activitatea organizațiilor U.T.C. din întreprinderi, pe care comitetul regional nou ales, comitetele raionale și orășenești, toate organizațiile U.T.C. sînt chemate să le înlăture.

„Succesele organizației noastre sînt incontestabile, spunea tovarășul **Ion Bucur**, prim secretar al Comitetului raional U.T.C.-Cîmpina. La Schela Cîmpina, la Uzina mecanică Sinaia, la Fabrica de hîrtie Bușteni și în alte întreprinderi avem organizații bune, puternice. S-a încetățenit, totuși, în multe locuri obiceiul ca, de multe ori activitatea vie să fie înlocuită cu formalistica birocratică. Așa, de pildă, unele organizații se ocupă de statistici mai mult decît de antrenarea reală a tinerilor la întrecerea socialistă. Așa se face că în unele raioane, printre care și Cîmpina, numărul fruntașilor în întrecere nu a crescut anul trecut.

Referindu-se critic la activitatea unor organizații U.T.C., darea de seamă, numeroși vorbitori arătau că mai sînt cazuri cînd și preocuparea pentru întărirea disciplinei tineretului în producție s-a dovedit nesatisfăcătoare. „Așa, de pildă, spunea tovarășul **Neamțu Ion**, prim secretar al Comitetului orășenesc U.T.C.-Ploiești, la Uzinele „1 Mai" anul trecut absențele nemotivate făcute de tineri depășeau cu aproape 500 de cele din 1964". Tovarășii **Florea Gheorghe**, prim secretar al Comitetului raional U.T.C.-Tîrgoviște, **Vasile Minea**, tehnician la IRA-Cîmpina, **Constantin Mărgărit**, inginer la Schela Berca, **Ion Podosu**, secretar U.T.C. la I.F. Nehoiu, și alții, au pledat pentru o tratare complexă, multilaterală a problemelor disciplinei tineretului în producție, începînd cu frecvența la uzină și terminînd cu respectarea regimului de lucru al mașinilor, cu respectarea normelor de tehnica securității muncii.

Făcînd bilanțul activității organizațiilor U.T.C. de la sate, Conferința regională Ploiești a U.T.C. a stabilit că, în perioada care urmează, principalul obiectiv al activității acestora trebuie să-l constituie mobilizarea tinerilor la muncă. Succesele obținute pînă în prezent constituie o garanție sigură că organizațiile U.T.C. din satele regiunii, care cuprind un număr de peste 51 000 de membri pot să întreprindă acțiuni care să ducă la o sporire a aportului organizației de tineret în dezvoltarea economică a unităților agricole. **Elena Ionescu**, secretara organizației U.T.C. din cooperativa agricolă de producție Puchenii Mari, **Dima Vasile**, șef de brigadă la S.M.T. Bărcănești, **Stoica Panait**, delegat al organizației U.T.C. din cooperativa agricolă de producție Puieşti, Rm. Sărat, și alți vorbitori, au demonstrat, cu exemple din activitatea practică, cît de importantă poate fi contribuția pe care o pot aduce organizațiile U.T.C. în îndeplinirea obiectivelor ce revin fiecărei unități agricole în parte.

În același timp, conferința a constatat o serie de lipsuri în activitatea organizațiilor U.T.C. de la sate, atrăgînd atenția că „acesta rămîne încă sectorul cel mai deficitar" al organizației regionale Ploiești, și spre care trebuie să-și îndrepte privirile cu toată atenția Comitetul regional nou ales. Mai sînt organizații de bază și, mai ales, din brigăzi, care desfășoară o slabă activitate politică și organizatorică; nu peste tot organizațiile U.T.C. și-au format acel spirit de combativitate împotriva abaterilor de la disciplina muncii, împotriva neglijenței pe care unii tineri o manifestă față de avutul obștesc. Conferința a recomandat comitetului regional, comitetelor raionale și orășenești, tuturor activiștilor salariați să sprijine mai îndeaproape organizațiile de bază, să le îndrume și să le ajute practic în organizarea unor asemenea activități, care să ducă la antrenarea tuturor tinerilor la îndeplinirea principalei lor îndatoriri — participarea entuziastă, calificată, cu spirit de responsabilitate — la muncă.

Strîns legată de aceste importante probleme, tratarea în cadrul conferinței a sarcinilor ce revin organizației U.T.C. în domeniul educației politice și moral-cetățenești a tinerilor, s-a bucurat de un însuflețit schimb de păreri din partea tuturor celor ce au luat cuvîntul. „Succesele importante pe care organizația noastră le-a obținut la acest important capitol, se spunea în darea de seamă, se datoresc strînsei legături dintre obiectivele muncii educative, desfășurate de noi și principalele obiective economice, întreaga muncă de educație avînd în vedere creșterea și formarea unor tineri dornici să învețe bine, să muncească bine, să-și pună întreaga lor energie în scopul înfloririi patriei, să trăiască în chip demn, comunist". În acest sens, vorbitorii au subliniat că organizațiile U.T.C. din întreprinderi, de la sate, din școli și instituții și-au creat un prestigios merit din popularizarea în rîndul tinerilor a politicii partidului, a documentelor de partid și de stat, din cultivarea sentimentului de dragoste pentru partid și patria socialistă, a respectului pentru tradițiile glorioase de luptă ale poporului.

Conferința a recomandat organizațiilor U.T.C. să întărească și mai mult activitatea politico-educativă, pornind în primul rînd de la dorințele tinerilor, să-i ajute în perioada care urmează în studierea documentelor celui de-al IX-lea Congres al P.C.R. „Esențial, spunea tovarășa **Steliana Marinoiu**, propagandistă la ciclul de conferințe U.T.C. din comuna Drajna de Jos, este să ne adresăm tinerilor potrivit pregătirii fiecăruia, nivelului său de cultură generală, să găsim acele forme care să-i facă să cunoască importantele documente de partid, să le aprofundeze".

O mai mare atenție, spunea și tovarășul **Mihai Vulpescu**, profesor la Școala nr. 6 Ploiești, trebuie să acorde organizațiile U.T.C. cultivării dragostei tinerilor pentru bogata istorie a locurilor în care trăiesc și muncesc, dorinței de a continua succesele înaintașilor.

Pe larg s-a ocupat conferința de organizarea unor activități educative în școli, activități care să aibă ca scop cultivarea dragostei de patrie și de partid la elevi, a dorinței de a învăța mai bine, de a se forma ca oameni cu o înaltă cultură. **Valentina Cismaru**, elevă la Liceul din Filipeștii de Pădure, **Aurelia Solomon**, profesoară la Liceul nr. 1 Ploiești, **Maria Gheorghiță**, secretară a Comitetului orășenesc U.T.C.-Buzău, și alți vorbitori s-au referit la experiența bună, criticînd în același timp neajunsurile existente (apelarea, uneori, la formule neatractive, neinteresante; existența încă a unei monotonii în munca de educație, dublată de neintervenția operativă în combaterea manifestărilor de indisciplină, de chiul etc.).

În hotărîrea adoptată, conferința a stabilit ca organizațiile U.T.C. să se ocupe cu mai mare atenție de dezbaterile pe teme moral-cetățenești, generalizînd experiența bună existentă în unele organizații (din orașul Ploiești, Cîmpina, Tîrgoviște etc.), ca și de organizarea într-un mod mai interesant, diferențiat, a distracției și, în general, a timpului liber al tinerilor.

În încheierea lucrărilor Conferinței regionale Ploiești a U.T.C. a luat cuvîntul tovarășul **ION POPESCU**, secretar al C.C. al U.T.C., care a transmis delegaților, tuturor tinerilor din regiune, salutul C.C. al U.T.C., urarea de a obține noi succese în activitatea creatoare pe care o depun. În cuvîntul său, tovarășul **Ion Popescu** s-a oprit îndeosebi asupra concluziilor care au rezultat din dezbaterile purtate privind activitatea organizației regionale a U.T.C.

„În mod cu totul justificat, a spus vorbitorul, **și darea de seamă și participanții la discuții au insistat asupra activității tineretului din sectoarele direct productive. Acest lucru nu este întîmplător. În aceste sectoare se realizează bunurile materiale care asigură satisfacerea într-o tot mai mare măsură a cerințelor oamenilor muncii. Era firesc să rezulte foarte limpede că succesele cele mai bune dobîndite de tineri în producție s-au obținut acolo unde și-au desfășurat activitatea organizații U.T.C. puternice, care pun în centrul activității lor mobilizarea tinerilor la muncă".**

Organizațiile U.T.C. trebuie să-i ajute pe tinerii din unitățile economice să-și stabilească angajamente concrete, mobilizatoare, să-i urmărească îndeaproape și să-i sprijine în îndeplinirea lor. În al doilea rînd, cînd este vorba de participarea tinerilor la îndeplinirea sarcinilor de producție, trebuie să avem în vedere disciplina la locul de muncă. Din datele pe care le-a oferit darea de seamă rezultă că majoritatea tinerilor noștri sînt disciplinați. Totuși, cazuri de indisciplină în muncă sînt încă frecvente. Se constată încă un mare număr de absențe, întîrzieri și învoiri nejustificate ale tinerilor.

„Statul nostru, a spus tovarășul **Ion Popescu**, **a investit și investește milioane de lei în fiecare nouă întreprindere, în reutilarea celor vechi. Fiecare leu cheltuit, toate sumele uriașe investite în industrie și agricultură sînt bani din banii poporului, iată de ce nu este îngăduit nimănui să manifeste neglijență față de utilaje.**

Organizațiile U.T.C. trebuie să militeze pentru ca în întreprinderile unde activează să fie folosite cît mai deplin toate formele de ridicare a calificării, ce și-au dovedit eficiența practică. Așa sînt cursurile de ridicare a calificării, demonstrațiile practice, schimburile de experiență, explicarea tehnologiilor de lucru, concursurile pe meserii, conferințele și simpozioanele pe teme științifice, și în mod deosebit propaganda tehnică. Să preluăm și să dezvoltăm inițiativa deosebit de valoroasă a organizațiilor U.T.C. care își fac un titlu de mîndrie din a forma la tineri un cult pentru tehnică".

„La sate, pe lîngă succesele foarte bune obținute, întîlnim și cazuri în care unii tineri nu participă la muncă, execută lucrări de slabă calitate, nu înțeleg necesitatea însușirii și aplicării metodelor agrotehnice avansate. Iată de ce este necesar ca organizațiile U.T.C. să-și îmbunătățească activitatea în scopul mobilizării mai active a tinerilor la executarea lucrărilor în G.A.S., S.M.T., în cooperativele agricole de producție, să îndrume un mai mare număr de tineri care să lucreze în sectorul zootehnic, să se ocupe în mod deosebit de permanentizarea și pregătirea lor profesională".

În fața organizațiilor U.T.C. din întreprinderi, instituții, școli și de la sate stă sarcina de mare răspundere de a îmbunătăți necontenit munca ideologică și politico-educativă pentru dezvoltarea la tineri a conștiinței socialiste și însușirea trăsăturilor moral-politice ale constructorilor socialismului, de a desfășura o intensă activitate de răspîndire a învățăturii marxist-leniniste, de însușire profundă a politicii partidului nostru. În prezent, în învățămîntul politic al Uniunii Tineretului Comunist și în întreaga activitate politico-educativă stă sarcina însușirii de către toți tinerii a documentelor celui de-al IX-lea Congres al partidului, precum și a celorlalte documente, elaborate ulterior. **„Ne apropiem de un măreț eveniment: a 45-a aniversare a creării Partidului Comunist Român, prilej minunat de intensificare a muncii politice, ideologice pentru educarea tineretului în spiritul dragostei față de patrie și partid, față de tradițiile glorioase de luptă ale poporului nostru, pentru independență națională și eliberare socială, față de marile realizări obținute în construcția socialistă, de minunatele perspective care se deschid în fața patriei socialiste. Mai mult decît pînă acum, organizațiile Uniunii Tineretului Comunist din regiunea Ploiești să folosească posibilitățile deosebite pe care le au de a cultiva la tineri tradițiile glorioase de luptă revoluționară ale muncitorilor petroliști, toate celelalte posibilități de cultivare a sentimentelor de dragoste pentru popor, pentru partid".**

„Trebuie să folosim mai mult în acest scop adunările generale, dezbaterile pe teme educative, diferitele forme de pregătire ideologică. Evident, s-au obținut succese bune, uneori chiar foarte bune. Automulțumirea însă n-ar fi de bun augur într-un asemenea caz, mai ales cînd este vorba de o sarcină atît de complexă ce revine Uniunii Tineretului Comunist. Au fost și destule situații cînd unele activități s-au desfășurat formal, au fost lipsite de combativitate și uneori, de maturitate politică. Iată de ce comitetul regional Ploiești, comitetele raionale și orășenești vor trebui să ajute organizațiile de bază în formarea și dezvoltarea unui spirit critic și autocritic față de neajunsurile care mai există în munca unor organizații U.T.C., să găsească posibilitățile de înlăturare a acestora.

Imi exprim convingerea, a spus tovarășul **ION POPESCU** în încheiere, **că tineretul din regiunea Ploiești va întîmpina Congresul U.T.C. printr-o puternică participare la înfăptuirea prevederilor stabilite de partid pentru acest an, în fabrici și uzine, pe ogoare și în școli, că va confirma, încă o dată, prin faptele sale, încrederea, aprecierea și grija de care se bucură din partea partidului".**

Într-o atmosferă de deplin entuziasm, participanții la conferință au adoptat o telegramă adresată **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU**, secretar general al C.C. al P.C.R., prin care, în numele celor 161 000 de uteciști, al întregului tineret din regiunea Ploiești, și-au exprimat sentimentele de adîncă recunoștință pentru condițiile de muncă și învățătură, hotărîrea de a munci neobosit pentru îndeplinirea directivelor celui de-al IX-lea Congres al P.C.R.

★

În prima sa ședință de lucru, Comitetul regional Ploiești al U.T.C. a ales pe tovarășul **CONSTANTIN OANĂ** în funcția de prim secretar.

EUGEN FLORESCU

SPORT

● Mîine începe tradiționalul turneu internațional de fotbal pentru juniori de la Viareggio (Italia) la care participă 16 echipe din 8 țări: Viena (Austria), T.S.K.A. Sofia, Dukla Praga, Entracht și Augsburg (R. F. Germană), Partizan Belgrad, Honved Budapesta, Rapid București, precum și formațiile țării gazde Bologna, Fiorentina, Genoa, Internazionale Milano, Juventus, A.C. Milano, Napoli și Lanerossi Vicenza.

Echipa de juniori a Rapidului face parte din grupa D, alături de echipele Internazionale, Napoli și Dukla Praga. Juniorii bucureșteni susțin sîmbătă primul joc cînd vor întîlni echipa Internazionale, urmînd ca marți să aibă loc revanșa acestei partide. (În preliminarii echipele se întîlnesc de două ori pe terenuri diferite). Meciurile se vor disputa pe stadionul Pini din Viareggio, precum și pe cele din Pontedera, Altopascio, Sarzano, Lucca, Spezia și Pistoia.

● Echipa de fotbal Wismut Aue (R. D. Germană) a susținut două întîlniri amicale în Republica Mali. În primul meci fotbaliștii germani au terminat la egalitate (0—0) cu reprezentativa țării. În cel de-al doilea joc oaspeții au evoluat în localitatea Segou în compania unei selecționate locale. Și această partidă a luat sfîrșit cu un rezultat nedecis 1—1 (0—1).

● Sala Dinamo din Capitală găzduiește sîmbătă, de la ora 19, întîlnirea de box dintre formațiile Dinamo București și Metalul București. Din program se desprind întîlnirile: Șt. Antonescu (D) — Gh. Cristea (M) — P. Brînduș (D) — I. Grăjdeanu (M) — Gh. Bădoi (D) — I. Crăciun (M) — Gh. Vlad (D) — Gh. Vasile (M).

● Duminică încep întrecerile campionatului republican de box (juniori) faza pe Capitală, la care participă cluburile și asociațiile sportive bucureștene. Prima gală organizată de clubul Olimpia va avea loc la Casa de cultură a tineretului din str. Turturele începînd de la ora 9,30.

● Sîmbătă și duminică va avea loc în apropiere de Calgary un important concurs internațional de schi cu participarea unora dintre cei mai cunoscuți sportivi din Europa. Concursul ce se va desfășura în împrejurimile stațiunii de sporturi Banff (15 km de Calgary), va reuni concurenți din Austria, R. F. Germană, Franța, Italia, Norvegia, Polonia, Suedia și Elveția. Printre participanți se remarcă Gerhard Nenning (Austria), Christl Haas (Austria), Madeleine Bochatay (Franța), Felice de Nicolo (Italia), Benk Grahn (Suedia) și Edmund Burgman (Elveția).

● La Moscova s-a disputat întîlnirea de volei dintre formațiile T.S.K.A. Moscova și Dinamo Berlin (R. D. Germană) contînd pentru sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni" (feminin).

După treizeci de minute de joc voleibalistele sovietice au terminat învingătoare cu scorul de 3—0 (15—8, 15—0, 15—5).

● În turul doi al campionatelor internaționale de tenis pe teren acoperit ale Scandinaviei care se desfășoară la Oslo francezul Patrice Beust l-a învins cu 3—6; 6—1; 8—6 pe campionul României Ion Țiriac.

● Continuîndu-și turneul în U.R.S.S., selecționata de hochei pe gheață a R. D. Germane a evoluat la Minsk în compania formației Torpedo din localitate. În mod surprinzător hocheiștii sovietici (care activează în grupa a doua a campionatului U.R.S.S.) au obținut victoria cu scorul de 4—3 (2—1, 0—1, 2—1).

● La piscina acoperită din insula Margareta (Budapesta) se va desfășura sîmbătă și duminică un concurs internațional de natație la care vor participa și înotătorii români Vasile Costa și Anghel Soptereanu.

(Agerpres)

Mecanicul de locomotivă Diesel electrică, Stănică Petre, fruntaș în întrecerea socialistă la... locul de muncă.

Încheierea lucrărilor ședinței Consiliului Superior al Agriculturii

Miercuri a luat sfîrșit ședința Consiliului Superior al Agriculturii, care a dezbătut probleme privind dezvoltarea creșterii animalelor în perioada 1966—1970. La baza acestor dezbateri au stat studiile efectuate de către Consiliul Superior al Agriculturii, cu consultarea largă a specialiștilor din institutele de cercetări și de învățămînt superior, de la consiliile agricole regionale și raionale, trustul Gostat, din unități de producție, precum și a crescătorilor de animale din regiunile țării.

La ședință s-a stabilit un plan de măsuri pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al IX-lea al P.C.R. și plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1965, cu privire la dezvoltarea creșterii animalelor. Planul va fi îmbunătățit pe baza propunerilor făcute în cadrul ședinței și adaptat condițiilor specifice din fiecare zonă de creștere a animalelor pentru ca unitățile să obțină maximum de eficiență în dezvoltarea zootehniei.

În încheierea lucrărilor au luat cuvîntul tovarășii Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R., și Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

(Agerpres)

Ședința Consiliului învățămîntului superior

Timp de două zile, în Capitală a avut loc ședința Consiliului învățămîntului superior prezidată de acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului.

Participanții — academicieni, cadre didactice universitare, reprezentanți ai unor ministere și instituții centrale — au dezbătut — în cadrul unui util schimb de păreri — proiectul de act normativ privind numirea și promovarea personalului didactic în instituțiile de învățămînt superior și proiectul de instrucțiuni pentru aplicarea hotărîrii Consiliului de Miniștri privind reglementarea acordării titlurilor științifice în Republica Socialistă România.

În discuții a fost subliniată importanța acestor proiecte pentru continua ridicare a învățămîntului superior din țara noastră, făcîndu-se propuneri pentru îmbunătățirea lor.

(Agerpres)

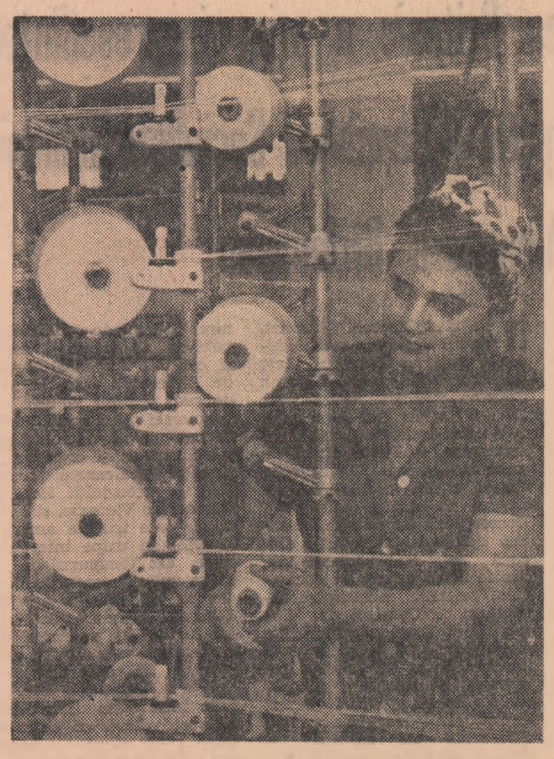

Cînd tehnica modernă își dă mîna cu o calificare înaltă produsele obținute sînt de cea mai bună calitate. Tînăra Florica Muscalu de la Întreprinderea „Dacia"-București, răspunde prin activitatea sa acestei cerințe majore a producției

Meridian științific

● „AUTOSTRĂZI" TELEFONICE

Comunicațiile telefonice posedă astăzi autostrada lor: Astfel poate fi denumit noul cablu L-4 pus la punct de cercetătorii de la „Bell Telephone" (S.U.A.).

Noul cablu cuprinde 20 conductoare coaxiale, în vreme ce majoritatea modelelor precedente nu posedau decît 8 sau 12. În plus, în comparație cu precedentul cablu produs de „Bell Telephone", L-3, acesta folosește frecvențe de două ori mai ridicate, ceea ce permite transmiterea mai multor informații. Receptoarele sînt formate din tranzistori cu siliciu dispuse mult mai apropiat unul de altul decît înainte.

La ora actuală un astfel de cablu a fost plasat între localitățile Dayton și Rudolph (Ohio) pe o distanță de aproape 200 km. Prima aplicație comercială va fi realizată în 1967 între Washington și Miami, aceasta fiind prima etapă a unei legături Boston — Miami și apoi Boston — Washington. Trebuie adăugat că acest cablu este prevăzut să suporte orice catastrofe naturale.

● ACCELERATOR PE STÎNCĂ

În trecătoarea Razdan, lîngă Erevan (Armenia), s-a construit un accelerator pe care se vor face experiențe menite să permită găsirea unui răspuns la întrebarea dacă particulele elementare sînt într-adevăr elementare.

Principala parte a acceleratorului se află pe o uriașă stîncă monolit. Blocuri de magneți, în greutate de 16 t, pe o circumferință lungă de 216 m, au fost montate cu o precizie de pînă la zecimi de mm.

Parcurgînd cele 24 de rezonatoare ale acceleratorului, electronul va căpăta impulsuri acceleratoare ale cîmpului magnetic. Efectuînd pe o rută inelară peste 10 000 de rotiri, la finele traseului el va căpăta o energie de 6 miliarde eV și o viteză aproape egală cu aceea a luminii. Realizatorii acceleratorului au hotărît cu succes efectul defocalizării fasciculului de electroni care ar fi împiedicat studierea lor.

● Cutremurele pot fi prevăzute?

Cercetătorii britanici F.D. Stacey și P. Wescott consideră că cutremurele de pămînt ar putea fi prevăzute. Ei sînt de părere că compresia extremă a rocilor înaintea unui cutremur de pămînt este însoțită de o variație locală a cîmpului magnetic. Ar fi deci suficient să se detecteze aceste anomalii pentru a putea prevedea cutremurul. Deși simplă în teorie, această metodă este dificil de aplicat deoarece, printre multiplele compresii piezo-electrice care se manifestă în corpurile terestre, nu va fi ușor să se selecționeze variațiile specifice ale cutremurelor, care sînt de slabă intensitate.

Totuși, sînt în curs experiențe, trei observatoare experimentale fiind instalate pe o zonă de 500 km lungime.

● „Animale" cibernetice

La Rostov s-au construit niște „pisici" și „ciini" cibernetici. Noile mașini au toate reflexele animalelor vii. Ele pot fi dresate, pot executa anumite ordine, își pot căuta singure de mîncare. Dacă sînt supărate își pun coada între picioare, exact așa cum fac și animalele adevărate, și o iau la goană.

Prof. Alexandr Kogan a declarat că aceste „animale" sînt o încercare de a perfecționa mașinile electronice și de a le aduce cît mai aproape de natură.

● CUPTOR SOLAR GIGANTIC

Cel mai mare cuptor solar din lume se află în construcție în Pirineii francezi. Această construcție va ocupa o suprafață de 16 ha și va fi dotată cu 11 000 de oglinzi, care vor reflecta lumina și căldura soarelui spre o oglindă parabolică înaltă de 45 m și lată de 60 m. În focarul oglinzii temperatura va atinge 3 500 centigrade. Acest cuptor va fi folosit în vederea cercetărilor industriale și pentru studierea efectului temperaturii ridicate asupra materialelor și motoarelor cu care vor fi dotate vehiculele viitorului program francez de cercetare a spațiului cosmic.

● ALBINĂ ARTIFICIALĂ

Așa se numește un nou aparat realizat în laboratorul central de agrofizică al Academiei de Științe agricole din R.P. Bulgaria. Aparatul este destinat pentru colectarea polenului de tomate și alte cîteva culturi agricole. Aparatul electromagnetic cîntărește numai 450 g, este alimentat de o baterie de lanternă de buzunar, are o construcție simplă și el înlocuiește munca a 20 de oameni.

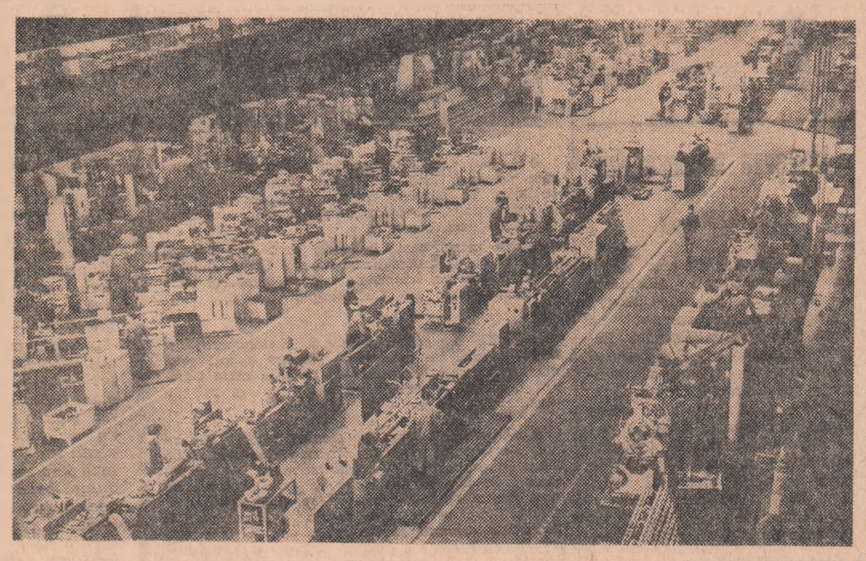

Fabrica de mașini-unelte și agregate București. Aspect din secția mecanică ușoară

Foto: AGERPRES

INFORMAȚII

Miercuri, 9 februarie, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a primit în audiență pe Ahmad Eghbal, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor sale de acreditare, în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Iranului în Republica Socialistă România.

★

În aula Institutului de științe economice „V. I. Lenin" din Capitală au început miercuri după-amiază lucrările celei de-a 9-a sesiuni științifice a cadrelor didactice din institut.

★

După expoziția engleză de mașini și aparate xerografice, care se închide la 10 februarie, în următoarele luni Capitala va fi gazda și a altor manifestări similare de peste hotare. Astfel, timp de 10 zile, începînd de la 14 februarie, întreprinderea sovietică de comerț exterior „Mașpriborintorg" va prezenta publicului românesc cele mai recente realizări ale industriei de ceasornicărie din U.R.S.S. O lună mai tîrziu — între 22-31 martie — firma „Inter Sofex" din Elveția va organiza în Pavilionul B de pe marginea lacului Herăstrău o expoziție pe o suprafață de circa 1 600 mp. În cadrul ei, 22 de firme producătoare elvețiene vor înfățișa ultimele lor noutăți în construcția de mașini-unelte pentru prelucrarea și așchierea metalelor, aparate de măsură și control, precum și ceasuri de diferite mărci.

(Agerpres)

ECONOMII DE „AUR VERDE"

(Urmare din pag. I)

A fost de față o întreagă comisie: medicul veterinar, președintele cooperativei agricole, contabilul și aproape toți cei din zootehnie. S-a apreciat — de acum și practic — ca deosebită ideea. Cinci sute de oi sînt de atunci încoace hrănite numai cu ceea ce se scoate din ieslea vacilor de lapte. Acest lucru înseamnă că zilnic rezerva de furaje a cooperativei agricole... crește cu 1800—2000 kg coceni și melasă. S-a ajuns astfel nu numai la o economisire a ceea ce există, dar și la o folosire cu un randament sporit a furajului.

Despre toate acestea discutam zilele trecute cu tov. Ștefan Stănăringă. Împreună apreciam, prin calcul, cît furaj s-a economisit din octombrie și pînă la jumătatea lui ianuarie. Cifra e apreciabilă — numai pe această ultimă cale 177.400 kg. (Și, pînă la jumătatea lui aprilie, cînd oile vor ieși în cîmp, această cifră se va dubla). Furajele rămase în furajerie vor putea fi folosite în suplimentarea rațiilor la animalele de mare productivitate sau vor fi păstrate pentru „zile negre" — cum spune proverbul. „Am mai întreprins și o altă acțiune, — a continuat tov. Stănăringă. E vorba de cum folosim noi paiele. Numai așa, în stare pură nu prea sînt de mare folos în hrana animalelor, dar prin tocare și amestecul lor cu lucernă, noi le-am transformat în furaj „de mîna întîia". Proporția e de 60 la sută paie și 40 la sută lucernă — ambele furaje sînt mai întîi tocate și apoi trecute prin moara cu ciocănele. Ceea ce se obține aduce cu o uruială care, umectată și cu sărurile minerale, devine cel mai preferat furaj — îndeosebi pentru vacile cu lapte și oi. E consumat în proporție de 100 la sută. Anii trecuți nu prea ne gîndeam la acest lucru și paiele le foloseam numai la așternut, sau, foarte rar, în hrana animalelor".

Producțiile au crescut și ele în actuala perioadă de stabulație în comparație cu anii precedenți. După cum rezultă și din jurnalul de mulsori, producția zilnică de lapte de la fiecare din cele 203 animale în lactație e cu 2,49 litri mai mare decît ceea ce se obținea în aceeași perioadă a anului trecut; cu 39,6 la sută mai mare față de ceea ce se obținea cu doi ani în urmă.- Tot odată, oile, precum și tineretul bovin, arată mai bine. Tinerii de la Piscu Vechi și-au însușit concluzia adunării generale a cooperatorilor: **gospodar trebuie să fii cu tot ceea ce ai la îndemînă, chiar dacă-ți prisosește.** Și ei s-au dovedit buni gospodari cu furajele — producțiile realizate demonstrînd acum elocvent că gîndirea, munca desfășurată nu le-a fost de prisos.

Ședința de colegiu a Ministerului Industriei Chimice

Probleme ale planului de investiții, de producție și export au fost analizate în ședința de colegiu a Ministerului Industriei Chimice, la care au participat directori ai marilor combinate și uzine chimice și ai întreprinderilor de construcții și montaj aparținînd ministerului.

Colegiul a dezbătut și aprobat o serie de măsuri menite să asigure intrarea grabnică în producție a unor obiective a căror punere în funcțiune a fost întîrziată, scurtarea perioadei de probe tehnologice și intrarea în producție la timp a instalațiilor importante prevăzute pentru acest an.

(Agerpres)

„Arta de a merita aplauze"

(Urmare din pag. I)

titluri: „Genuri și specii literare culte folosite în programele de brigadă și de estradă, susținerea muzicală a acestora", „Ce e cupletul, cronica rimată, monologul și dialogul și cum le-am folosit în programul brigăzii pe care o conduc" (prezentată de actorul Nae Ivănescu, instructorul brigăzii artistice de la I.P.M.C.), „Miniatura, sceneta, fabula, parodia, foiletonul și cum pot fi folosite în programele noastre" (susținută de un alt actor de la Teatrul de stat) și altele. Tot în noua stagiune sînt programate numeroase spectacole ale unor brigăzi din regiune care vor fi prezentate pe scena studioului, la clubul S.N.M.C. și la care vor fi invitați, pe lîngă membrii studioului, și cadre didactice din regiune care sprijină mișcarea artistică de amatori, precum și elevi ai școlii populare de artă. O altă formă de activitate a studioului o constituie ajutorul concret dat unor instructori și formații de a pune în scenă anumite spectacole. Astfel, talentatul și pasionatul instructor Mircea Adam, muncitor la Uzina de reparații Năvodari a fost trimis și i-a ajutat practic pe artiștii amatori din comuna Mihail Kogălniceanu, raionul Tulcea să realizeze spectacolul de brigadă „Milionarii" care se bucură de un binemeritat succes.

Dat fiind faptul că membrii studioului sînt răspîndiți în toată regiunea iar întîlnirile lor în cadrul activităților planificate sînt numai de două ori pe lună, casa regională a creației populare a găsit și o formă eficientă de legătură mai strînsă cu aceștia: editarea unui buletin periodic al studioului intitulat: „Munca noastră", aflat acum la cel de al cincilea număr. În buletin se publică lecții predate în studiou, articole din experiența unor formații fruntașe, puncte de vedere asupra unor spectacole ale brigăzilor, programul acțiunilor viitoare, creații ale colectivelor de textieri etc. În prezent, casa regională a creației populare culege primele roade ale activității „Studioului artistului amator". În acest scop s-a inițiat o întrecere a tuturor brigăzilor artistice de agitație, formațiilor de estradă și soliștilor vocali și instrumentiști, intitulată „Ștafeta primăverii" care are loc între 1 noiembrie 1965 și 31 martie 1966. Obiectivele întrecerii: creșterea numărului brigăzilor artistice, a membrilor acestora, îmbogățirea repertoriului și ridicarea nivelului artistic al spectacolelor. În lumina acestor exigențe sporite, imprimate în cadrul studioului, colectivele de creație de pe lîngă Casa de cultură Negru Vodă, căminele culturale Albești, raionul Negru Vodă, Ciobanu din raionul Hîrșova, Mihail Kogălniceanu, raionul Medgidia și Mihai Bravu, raionul Istria, au pregătit noi texte pentru spectacolele prezentate la întrecerea „Ștafeta primăverii".

LABORATORUL UZINAL — AVANPOST AL ȘTIINȚEI

(Urmare din pag. I)

de cercetare e, într-un anume sens, o problemă de îmbunătățire a activității fiecărui inginer, indiferent că-i tehnolog de secție, proiectant la unul din serviciile de concepție ale uzinei sau cercetător la laboratorul central. Din păcate, însă, se discută astăzi mai mult și aproape exclusiv doar despre problemele organizatorice ale cercetării uzinale, dacă e cazul, bunăoară, să creăm laboratoare pe secții sau să contopim toate laboratoarele existente într-un singur laborator, ceea ce firește poate diferi ca soluție de la o uzină la alta. Problema numărul „1" o constituie, însă, crearea unui climat adecvat cercetării: Eliberarea inginerilor de sarcinile mărunte de dispecerat și direcționarea competenței lor creatoare spre problemele mari ale uzinei. *Și, pornind de aici:* Mai mult timp pentru studiu; mai mult timp afectat cercetării literaturii de specialitate; mai mult timp pentru creație; mai mult timp pentru a deveni, fiecare la locul lui de muncă, un adevărat cercetător. Perfecționarea activității de cercetare științifică pornește de la inginer și implică un proces continuu de autoperfecționare.

Inginerul șef de concepție al uzinei, dr. Teodor Has, subliniază și el ca un element definitoriu *pentru îmbunătățirea activității de înnoire, modernizare și perfecționare tehnico-științifică pe planul întregii uzine,* antrenarea unui număr tot mai mare de ingineri în munca serviciilor de concepție. *Față de situația existentă în urmă cu zece ani, cînd foarte mulți ingineri erau nevoiți să îndeplinească activități mult sub posibilitățile lor, din lipsa cadrelor medii, numărul mare de azi al inginerilor „redeveniți" ingineri este un fenomen mai mult decît îmbucurător.*

Grupa de studii și analize tehnologice a laboratorului central al Uzinelor „23 August" a cuprins în planul ei de activitate rezolvarea a peste 40 de teme de cercetare de mare importanță aplicativă. Dar temele, la o analiză mai atentă, se dovedesc exclusiv metalurgice și chimice: caracterizarea completă a oțelurilor elaborate în cadrul uzinei; asimilarea unor noi oțeluri de scule; studierea modificatorilor complecși și ai microalierii la fontă etc.

Problemele legate de perfecționarea tehnologiilor de prelucrare (inclusiv cele legate de introducerea pe scară largă a sudurii), cît și problemele impuse în chip necesar de dezvoltarea produselor tradiționale ale uzinei se înscriu, cum e și firesc, în atribuțiile serviciilor de concepție, servicii beneficiind în ultimii ani de un regim de funcționare similar cu cel al institutelor de cercetări.

Problemele de automatizare (electronică) revin pe de altă parte atelierului de tehnică nouă (dependent de energeticul șef).

Firește, există destui specialiști în uzină partizani ai reunirii într-un centru unic de cercetări uzinale a laboratorului central, a laboratoarelor afectate serviciilor de concepție și a atelierului de tehnică nouă *Alți ingineri consideră, dimpotrivă, că-i suficientă* o coordonare foarte precisă la nivelul uzinei *și că funcționarea satisfăcătoare a acestor servicii pînă în prezent constituie prin ea însăși un argument mai mult decît convingător. Esențială însă, pentru moment cel puțin, nu-i forma de organizare — și aceasta pare să fie concluzia acestor prime și inerente controverse —* cît stabilirea unei tematici judicioase de cercetare în funcție de specificul uzinei: Să nu fie pierdute din vedere nici una din problemele importante care afectează îmbunătățirea continuă a calității produselor. Să fie rezolvate din timp problemele tehnico-științifice de perspectivă ale uzinei. *Iar cît privește forma de organizare ea ar urma să fie apreciată printr-un calcul absolut judicios al eficienței economice și al rentabilității întregii activități de cercetare științifică la nivelul uzinei.*

Piedoarie pentru soluții operative

Laboratorul de sudură încorporat serviciului „tehnolog-șef" creat „treptat" în ultimii ani și constituit definitiv în ultimele luni și-a dovedit din plin eficiența. Introducerea sudurii pieselor voluminoase prin alumino-termie — cum ne mărturisește inginerul Alexandru Zsigmond, tehnologul șef al uzinei — n-ar fi fost posibilă în afara studiilor efectuate în acest laborator. Perfecționarea tehnologiilor de prelucrare solicită însă, azi, cu aceeași acuitate crearea unui laborator specializat în problemele de așchiere. *Firește, putem apela ca și pînă acum, la sprijinul institutelor de cercetări departamentale, dar* existența unui laborator propriu ar contribui la o îmbunătățire mai rapidă și mai eficientă a tuturor tehnologiilor de prelucrare.

O problemă similară, cum subliniază inginerul Teodor Has, este aceea a creării unui laborator pentru dezvoltarea produselor tradiționale ale uzinei, cum ar fi locomotivele. O bază experimentală pentru încercarea lor în cadrul uzinei ar avea o influență directă asupra calității întregului material rulant pe care-l livrăm căilor ferate. O cale ferată uzinală — ca utilaj de laborator — *prevăzută pe parcurs cu pante, curbe, „accidente" și un vagon dinamometric ar impulsiona (și activiza) cercetările în domeniul fabricației de locomotive. Și poate tot în aceeași ordine de urgențe s-ar înscrie și* crearea unui laborator volant *înzestrat cu tot aparatajul de măsură de specialitate, care ne-ar îngădui deplasarea la beneficiari și urmărirea „pe teren" a utilajelor livrate. Pînă atunci, însă, singura soluție operativă rămîne totuși intensificarea legăturilor între serviciile noastre de concepție și institutele de cercetare, departamentale și centrale, mult mai complex înzestrate.*

Imperativele calificării

Problema — așa cum ne asigură inginerul Dumitru Mîntulescu — nu este simplă deloc. În primul rînd pentru că n-a dispărut integral „teoria" după care numai inginerul care „aleargă" și „se agită" cît e ziulica de mare — este cu adevărat inginer. Studierea științifică a unei probleme de producție mai este întîmpinată pe alocuri cu o ridicare evazivă din umeri, destul de descurajantă, ori cu regretabilul: „Ia mai lasă-ne, tovarășe, cu filozofiile astea"! Unii, în special cei mai tineri, sînt afectați... Majoritatea inginerilor, însă, indiferent de sarcinile lor productive rămîn sincer convinși că numai printr-o continuă perfecționare (calificare și recalificare „din mers") și printr-o maximă tenacitate pot contribui — așa cum se sublinia în recenta expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu — „la ridicarea nivelului tehnic al producției industriale și introducerea în practică a realizărilor științei și tehnicii avansate".

Crearea grupei de studii și analize tehnologice în cadrul laboratorului central — ne spun ing. Dumitru Mîntulescu și ing. Pamfil Iliescu, șeful laboratorului — constituie, din acest punct de vedere, mai mult decît o solicitare profesională. A devenit o obligație morală. Problemele cuprinse în planul nostru de activitate pot fi și se cer indiscutabil rezolvate. De bună seamă, e nevoie de studiu organizat. De perseverență. De muncă însuflețită de utilitatea efortului final. Rezultatele nu se obțin niciodată „cît ai bate din palme". Și e iarăși adevărat că fără să cunoști „dinăuntrul lor" problemele uzinei, fără a fi lucrat mai înainte în secțiile productive, nu poți deveni un bun cercetător, mai ales, în domeniul cercetării aplicative.

Pe scurt, e nevoie de o temeinică pregătire profesională, gîndire limpede, muncă îndîrjită și pasiune pentru profesie. Uneori, e drept, poate veni în ajutor și întîmplarea... Dar nu știm cum se face că întîmplarea nu-i ajută niciodată pe cei care contează doar pe întîmplare.

Capacitatea de a diagnostica exact problema aflată în studiu (diagnostic întemeiat pe o îndelungată experiență de muncă) și stăruința în cercetare pînă la obținerea rezultatelor se dovedesc de regulă hotărîtoare.

Laboratoarele marilor uzine pot deveni de pe acum nucleul unor adevărate centre de cercetare științifică aplicativă.

Documentare la cel mai înalt nivel

Sistemul actual de informare tehnică la nivelul uzinelor este încă deficitar. Editarea nomenclatorului bibliografic cuprinzînd diferitele studii și lucrări care apar periodic în lume constituie un început dar este numai un început. Cabinetele tehnice își pot aduce o contribuție mai substanțială în informarea organizată a cercetătorilor uzinali și, în general, a întregului aparat de concepție al uzinei. Cei mai mulți ingineri de la Uzinele „23 August", cu care am avut prilejul să discutăm, s-au declarat de altfel partizanii organizării și în viitor — începutul a fost făcut — a unor sesiuni științifice în care inginerii uzinei *(sau din afara uzinei)* să prezinte studii, referate, lucrări de sinteză, asupra problemelor celor mai importante pe care le suscită astăzi producția cît și asupra diferitelor direcții de soluționare cunoscute, la momentul respectiv, în practica mondială.

Crearea unor colective complexe de cercetători, proiectanți tehnologi în scopul studierii sistematice și multilaterale a acestor probleme ar avea meritul unei prime configurări a unor grupe de cercetare complexă. *Sesiunile de comunicări științifice, organizate cu concursul institutelor de cercetări departamentale și catedrelor de specialitate din facultățile tehnice ar putea înlătura totodată* legătura dintre uzină, institute, și cadrele didactice.

O foarte mare atenție s-ar cuveni acordată, în condițiile dezvoltării cercetării științifice uzinale și inginerilor tineri, reprezentînd la Uzinele „23 August" mai mult de jumătate din totalul inginerilor (70 dintre ei mai sînt încă membri ai organizației U.T.C.).

Informarea lor permanentă, metodică, asupra problemelor de strictă specialitate, antrenarea lor în colective mai largi de cercetare științifică, alături de ingineri cu experiență, cît și stimularea lor — în sensul stimulării exigenței și spiritului critic — ar avea darul să pregătească încă de azi pe cercetătorii de mîine ai uzinei.

Dar toate aceste probleme nu constituie decît începutul unei dezbateri mai largi la care invităm să participe, prin coloanele ziarului nostru, cît mai mulți ingineri, proiectanți, cercetători, tehnologi, convinși că această dezbatere este prin excelență „a lor".

Așteptăm răspunsul.

Vizita în Marea Britanie a prim-vicepreședintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Alexandru Bîrlădeanu

LONDRA — De la trimișii speciali Agerpres:

Vizita oficială în Marea Britanie, făcută la invitația guvernului englez de prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Alexandru Bîrlădeanu, conducătorul delegației guvernamentale române, a luat sfîrșit. În vizita sa a fost însoțit de Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, precum și de consilieri și experți.

Miercuri a avut loc o întrevedere între Harold Wilson, primul ministru al Marii Britanii și Alexandru Bîrlădeanu. Din partea română au fost de față persoanele oficiale care îl însoțesc, precum și Alexandru Lăzăreanu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Londra. Au fost, de asemenea, prezenți lord Walston, subsecretar de stat parlamentar la Foreign Office și Leslie Charles Glass, ambasadorul Marii Britanii la București.

În cursul aceleiași zile a fost vizitată Societatea Imperial Chemical Industries. Aici oaspeții au fost primiți de președintele acesteia, Sir Paul Chambers, și de alți conducători ai companiei.

Seara Michael Stewart, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii a oferit un dineu în cinstea delegației guvernamentale române. Au luat parte Frank Cousins, ministrul tehnologiei, Frederick Lee, ministrul energiei, George Darling, ministru de stat la Ministerul Comerțului, Leslie Charles Glass, ambasadorul Marii Britanii la București, membri ai Parlamentului britanic, lordul Verulam, președintele Camerei de Comerț din Londra, John Cockroft, cunoscut savant atomist, directorul Colegiului Churchill din Cambridge, conducători și reprezentanți ai unor firme industriale și comerciale, oameni de știință și cultură.

În informația transmisă presei cu prilejul încheierii vizitei, se arată că în cursul acesteia Alexandru Bîrlădeanu a avut discuții cu primul ministru Harold Wilson, cu George Brown, primul secretar de stat, Michael Stewart, secretarul de stat pentru afacerile externe, Douglas Jay, ministrul comerțului și Frank Cousins, ministrul tehnologiei. El s-a întîlnit, de asemenea, cu James Callaghan, ministrul finanțelor, și Frederick Lee, ministrul energiei. Gheorghe Cioară a avut discuții cu ministrul de stat la Ministerul Comerțului, Roy Mason. Membrii delegației au avut discuții cu reprezentanți de frunte ai industriei și comerțului britanic, inclusiv reprezentanți ai Camerei de Comerț din Londra. Discuțiile cu miniștrii britanici la care au luat parte Alexandru Lăzăreanu, ambasadorul României la Londra, și L. C. Glass, ambasadorul Marii Britanii la București, au cuprins un schimb de vederi asupra relațiilor bilaterale româno-engleze și asupra unor probleme internaționale.

Cele două părți au fost de acord că relațiile româno-engleze au înregistrat, în ultimii ani, o dezvoltare favorabilă în interesul ambelor țări, și că aceste relații au perspective bune de dezvoltare în continuare.

Se apreciază că relațiile comerciale dintre cele două țări au o mare însemnătate pentru ele și că trebuie depuse în continuare toate eforturile pentru a dezvolta schimburile comerciale în ambele direcții. S-a acordat atenție schimburilor culturale și tehnice dintre cele două țări și s-a căzut de acord să aibă loc noi discuții cu privire la colaborarea științifică și tehnică.

Cele două părți au căzut de acord asupra importanței ajungerii la o reglementare generală și realistă a problemelor financiare nerezolvate și au hotărît ca negocierile cu privire la acestea să înceapă în luna martie.

În informația dată publicității, se arată că discuțiile privitoare la problemele internaționale s-au desfășurat într-un spirit de cordialitate. Cele două părți au constatat că în analiza lor asupra unor probleme mondiale, inclusiv Vietnam există deosebiri de vederi.

După cum se știe, Republica Socialistă România, sprijinind punctul de vedere al Republicii Democrate Vietnam și cel al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, privitor la rezolvarea problemei vietnameze, cere să se pună capăt bombardamentelor aeriene și oricăror acțiuni de încălcare a suveranității și securității Republicii Democrate Vietnam, să fie retrase toate trupele americane și celelalte trupe intervenioniste din Vietnamul de sud, să se aplice acordurile de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam, să se respecte dreptul legitim al poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta, în conformitate cu voința și interesele sale.

În informația dată publicității se relevă că cele două părți și-au afirmat convingerea că problemele internaționale litigioase trebuie soluționate pe cale pașnică. Ele au subliniat importanța realizării unui progres în domeniul dezarmării sub toate aspectele sale și au reafirmat însemnătatea Organizației Națiunilor Unite și intenția lor de a sprijini în continuare această organizație.

Cele două părți au constatat că actuala vizită a constituit un prilej foarte valoros pentru discuții la nivel înalt și că este indicat și util să aibă loc alte schimburi de vizite la toate nivelurile, într-un spirit de înțelegere reciprocă care să ducă la dezvoltarea în continuare a relațiilor româno-engleze. Ministrul de externe al Marii Britanii a acceptat cu plăcere invitația guvernului român de a face o vizită oficială în România și s-a căzut de acord ca vizita să aibă loc în toamna acestui an.

Miercuri seara, delegația guvernamentală română a părăsit Londra, îndreptîndu-se spre țară. În gara Victoria, delegația a fost condusă de Michael Stewart, ministrul afacerilor externe, Leslie Charles Glass, ambasadorul britanic la București, D. A. Greenhill, subsecretar de stat adjunct la Foreign Office și alte persoane oficiale. Au fost, de asemenea, prezenți Alexandru Lăzăreanu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Londra și membri ai ambasadei.

La ordinea zilei în Grecia:

Modificarea sistemului electoral

Comisia politică guvernamentală, denumită și „micul parlament", s-a întrunit miercuri pentru a discuta proiectul de lege privitor la schimbarea actualului sistem electoral (din proporțional majorat în proporțional simplu — n.r.), care urmează a fi supus dezbaterilor Parlamentului. Ministrul de interne, P. Zaimis, a făcut o prezentare a proiectului de lege și a cauzelor care au determinat guvernul să ceară schimbarea sistemului electoral în vigoare.

Pentru a-și asigura sprijinul partidelor de dreapta, premierul Stephanopoulos a făcut noi vizite liderului partidului E.R.E., P. Canellopoulos, și liderului Partidului progresist, S. Markezinis. Ziarul guvernamental Elefteria scrie că Partidul E.R.E. nu cere ca sistemul electoral actual să fie schimbat, dar dacă guvernul a hotărît astfel, el nu se opune dezbaterilor asupra hotărîrii adoptate. Atitudinea E.R.E. față de unele articole ale proiectului de lege menționat va fi însă hotărîtă de ședința grupului parlamentar al acestui partid, care urmează să discute în amănunțime noua intenție a guvernului.

Liderul Partidului progresist de dreapta s-a declarat de acord cu discutarea proiectului de lege în parlament, dar și-a rezervat dreptul de a face observații în cadrul discuțiilor asupra conținutului său.

Poziția Partidului Uniunea de centru față de noua inițiativă guvernamentală a fost expusă de liderul acestui partid, Papandreu, care a subliniat, printre altele, că orice sistem electoral este aprobat de Uniunea de centru cu condiția ca alegerile să aibă loc cît mai curînd. Partidul Uniunea de centru consideră că în orice împrejurare și în condițiile oricărui sistem electoral victoria sa va fi asigurată. Papandreu a menționat, însă, că nu poate fi de acord cu unele din articolele proiectului de lege și va vota împotriva lor.

Comitetul executiv al partidului E.D.A. sprijină reintroducerea sistemului proporțional simplu ca fiind mai democratic decît sistemul actual. Lupta pentru introducerea sistemului proporțional simplu este de altfel și un principiu înscris în programul acestui partid. E.D.A. va respinge însă unele prevederi, care, dacă ar fi votate, ar crea avantaje electorale dreptei

Avînd deci acordul de principiu al tuturor partidelor, guvernul este sigur că proiectul de lege va fi votat cu o majoritate covîrșitoare, majoritate care, însă, după părerea observatorilor politici, nu va mai fi întrunită atunci cînd se vor pune la vot proiectele de lege privind impozitele, bugetul etc.

C. ALEXANDROAIE
corespondentul Agerpres la Atena

de peste hotare

În Belgia:

Răgaz suplimentar

Parlamentul Belgiei, întrunit marți după-amiază, a acceptat, după discuții pasionate și tranzacții interminabile, cu 139 de voturi, contra 44 și 2 abțineri cererea primului ministru Pierre Harmel de a i se acorda un răgaz de două zile pentru a încerca să soluționeze divergențele care s-au ivit între membrii coaliției guvernamentale.

Agenția France Presse consideră, totuși, că acest „balon de oxigen", acordat marți guvernului Harmel de către Parlament, nu a întîrziat decît cu 48 de ore luarea unor hotărîri finale. După părerea observatorilor politici din capitala Belgiei, actualul guvern condus de Pierre Harmel, format în iulie 1965 după o lungă criză guvernamentală, nu va putea supraviețui, întrucît el se află în imposibilitate de a rezolva unele probleme acute ale economiei belgiene.

Acțiuni de amploare ale partizanilor sud-vietnamezi

Într-un comentariu transmis din Saigon, corespondentul agenției Reuter scrie că „în ultimele zile unitățile Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud și-au intensificat acțiunile de luptă, mai ales în provinciile meridionale ale țării, provocînd pierderi trupelor guvernamentale saigoneze". Agenția menționează că patrioții au organizat numeroase ambuscade împotriva convoaielor trupelor americano-saigoneze și au întreprins mai multe atacuri armate masive împotriva posturilor acestor trupe. Lupte însemnate s-au desfășurat și în provinciile centrale ale Vietnamului de sud. Corespondentul, informează, totodată, că au continuat raidurile „de curățire" ale aviației americane asupra punctelor unde se consideră că ar exista aglomerări ale forțelor patriotice. Astfel, bombardierele strategice americane de tipul „B-52" au efectuat miercuri cel de-al 150-lea raid. Ele au bombardat o zonă controlată de patrioți în provincia Tay Ninh, la nord vest de Saigon și în provincia Phu Yen, în centrul țării.

Pe de altă parte, agenția France Presse, după ce relatează pierderile suferite de trupele saigoneze în urma unei ambuscade la 90 km vest de capitală, menționează că „în apropierea imediată a Saigonului nici trupele americane și aliate nu înregistrează mai multe succese. Operațiunile „Quit Kick 4", desfășurată de prima divizie de infanterie marină americană și „Roundhouse", desfășurată de trupele australiene și parașutiștii americani, decurg fără rezultatele scontate".

Declarația C.C. al F.N.E. din Vietnamul de sud

Agenția „Eliberarea" a transmis o declarație a Prezidiului Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud în care se arată că imperialiștii americani continuă să facă noi pași extrem de periculoși în aventura lor militară și în intensificarea războiului de agresiune din Vietnam și în Asia de sud-est.

În declarație se arată că Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud a organizat și conduce lupta de rezistență a poporului sud-vietnamez pentru salvarea națiunii. Frontul Național este singurul reprezentant adevărat al poporului sud-vietnamez, reprezentînd aspirațiile cele mai sacre și interesele naționale ale poporului sud-vietnamez. Orice măsură de a reglementa problema sud-vietnameză fără participarea Frontului Național de Eliberare va fi nulă și neavenită, se subliniază în declarație.

Declarația aprobă poziția clară și justă exprimată de președintele R.D. Vietnam, Ho Și Min, în scrisoarea adresată la 24 ianuarie 1966 șefilor de state ale unor țări.

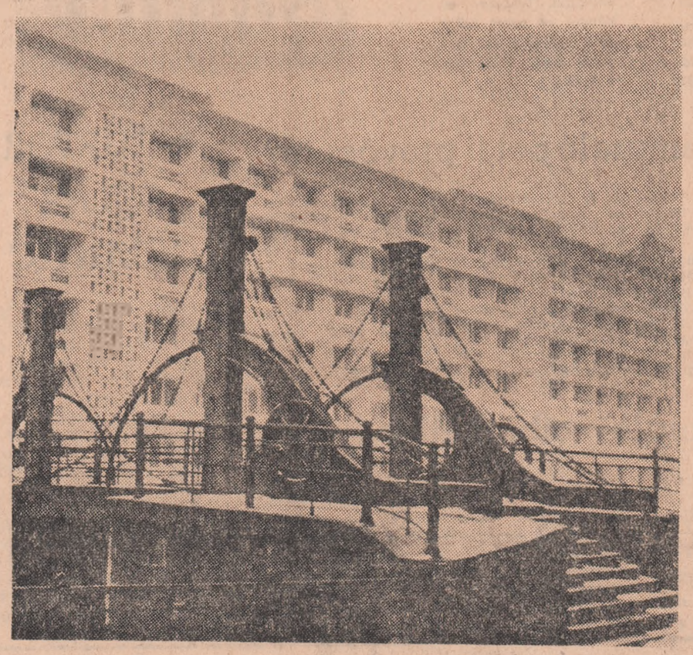

R.D.G. Imagine din Berlinul democrat

Pe scurt

Alegerea succesorului lui Lindsay

Alegerile desfășurate marți în circumscripția electorală nr. 17 a New Yorkului pentru desemnarea succesorului lui John Lindsay în Camera Reprezentanților a Congresului american au consemnat victoria candidatului republican, Theodore Kupperman. Comentatorii constată după această nouă victorie a republicanilor moderați o orientare a corpului electoral din New York spre acea parte a republicanilor care s-a dezis de linia dură a lui Goldwater.

● A fost semnat programul schimburilor culturale pe anul 1966—1967 între Uniunea Sovietică și Italia. Se prevede lărgirea legăturilor în domeniul științei, învățămîntului, tehnicii, ocrotirii sănătății, artei, sportului.

Pentru prima oară, în unele școli din U.R.S.S. și Italia se va învăța limba rusă și limba italiană, și se va face un schimb de regizori, care vor pune în scenă opere ale dramaturgilor din cele două țări.

● ÎNTRE organizația unională „Sudoimport" și firma italiană de construcții „Breda" a fost semnat un contract care prevede livrarea către Uniunea Sovietică a cinci nave refrigeratoare, cu un deplasament de cîte 4 450 tone.

● *LA JAIPUR, capitala statului indian Radjastan, s-a întrunit miercuri sesiunea Comitetului de lucru al partidului Congresul național indian. Sesiunea va analiza rezoluțiile ce vor fi prezentate spre dezbatere celui de-al 70-lea Congres al partidului, care se deschide joi la Jaipur. Indira Gandhi a declarat ziariștilor că vor fi abordate probleme de politică externă, declarația indo-pakistaneză de la Tașkent, situația economică a țării și greutățile în domeniul alimentației. Vor fi discutate, de asemenea, numeroase alte probleme, precum și măsuri organizatorice.*

● În localitatea Husainivala, situată în apropierea graniței indo-pakistaneze, a avut loc marți un nou schimb de prizonieri de război. Partea indiană a predat autorităților pakistaneze un grup de 163 de prizonieri, iar cea pakistaneză a predat 175.

La Delhi s-a anunțat că începînd de la 10 februarie vor fi reluate zborurile avioanelor indiene și pakistaneze pe coridoarele aeriene stabilite deasupra teritoriului celor două țări.

● AGENȚIA Taniug anunță că la Tirana au început convorbirile dintre delegațiile R.S.F. Iugoslavia și R.P. Albania consacrate schimbului de mărfuri pe anul 1966.

● *La Oxford va avea loc premiera piesei „Doctor Faust" de Cristopher Marlowe, interpretată de studenții universității. Numai cele două roluri principale vor fi interpretate de actori profesioniști, și anume de cunoscuți actori de film Elizabeth Taylor și Richard Burton. Cu acest prilej, Elizabeth Taylor a declarat că este pentru prima oară cînd va juca într-o piesă de teatru.*

● Președintele Turciei, Cemal Gürsel, care se află pentru un tratament medical la spitalul Walter Reed din Washington, a suferit marți dimineața o nouă comoție cerebrală.

Direcția spitalului a comunicat că starea sănătății președintelui Gürsel s-a agravat, noul atac provocînd o extindere a paraliziei parțiale de care acesta suferea.

● ÎN CONFORMITATE cu legislația asupra stării de urgență instituită în Rhodesia, guvernul de la Salisbury a anunțat că și-a asumat dreptul de a „înlătura orice șef de trib, înlocuindu-l cu o altă persoană dacă acest lucru va fi necesar pentru menținerea ordinei și a securității".

Noua măsură a guvernului Smith este menită să anihileze nemulțumirile pe care șefii de triburi sau membrii acestora le-ar manifesta față de regimul de la Salisbury.

Pe scurt

„Reacții discrete"

Era clar pentru toată lumea, și în primul rînd pentru negociatorii de la Geneva, că tratativele din cadrul rundei Kennedy nu vor putea înainta cu nici un pas, atîta vreme cît criza Pieței comune nu va fi luat sfîrșit. Statele Unite, principalul partener interesat în succesul Rundei și care, de altfel, au și inițiat negocierile, cunoșteau perfect dependența Genevei de Bruxelles și de aceea exercitau presiuni asupra „celor șase", pentru ca aceștia „să pună ordine" în treburile C.E.E. și să dea „liber" discuțiilor tarifare. Graba americană era și rezultatul așa-numitei „crize de timp" în care se afla Washingtonul.

Într-adevăr, administrația a primit din partea Congresului — în vederea tratativelor Kennedy — un mandat care expiră în iunie 1967. Aceasta înseamnă că tratativele propriu-zise trebuie să ducă la un acord cel tîrziu la începutul anului viitor, pentru a da parlamentelor posibilitatea să-l ratifice în timp util. De aceea, reprezentanții S.U.A. s-au arătat de multe ori scandalizați de „impasul Pieței comune". E de la sine înțeles că așteptau cu mare nerăbdare întrunirile de la Luxemburg.

După cum se știe, în capitala Marelui ducat cei șase au ajuns la un „compromis" în urma căruia lucrările Consiliului Ministerial vor fi reluate. Ce influență va avea acest fapt asupra lucrărilor Rundei? Atît în cercurile C.E.E. cît și printre reprezentanții S.U.A., reacțiile au fost — după cum relatează unele ziare — „discrete". Nimeni n-a vrut să se hazardeze în pronosticuri optimiste.

Această atitudine este explicabilă. Ea oglindește părerea negociatorilor de la Geneva cu privire la compromisul de la 29 ianuarie: nimeni nu este convins că hotărîrea de a se relua lucrările în cadrul C.E.E. înseamnă, implicit, și rezolvarea dificultăților acestui organism. Iar dificultățile sînt numeroase, pe primul plan situîndu-se mult discutata problemă agrară care a dus, cu peste 7 luni în urmă, la declanșarea crizei C.E.E. Problema agrară continuă — potrivit părerilor exprimate în presa occidentală — să rămînă o mare necunoscută. Or, dacă înăpluirea „Europei verzi" va fi amînată și în cursul anului 1966, tratativele de la Geneva vor intra în mod cert într-un punct mort. Atît reprezentanții Statelor Unite cît și cei ai Pieței comune își pun oarecari speranțe în întrunirea Consiliului Ministerial care va avea loc luna viitoare. La această sesiune urmează să se discute tocmai problema agrară și dacă în cadrul ei se fac unele progrese, atunci — consideră observatorii — ar mai putea să fie salvat ceva din rundă.

ION D. GOIA

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Studenții japonezi în grevă

Guvernul japonez „SANKEY SHIMBUN" a publicat rezultatele unei anchete organizate de Ministerul educației din Japonia privitoare la condițiile de viață ale studenților, din care rezultă că în ultima vreme taxele au crescut considerabil. Începînd din 1963 taxele de studii au sporit cu 40 la sută, iar cheltuielile studenților pentru cazare cu 30 la sută. Aproape jumătate din studenții japonezi sînt nevoiți să lucreze pentru a-și cîștiga existența și pentru a putea să termine studiile.

Această situație dificilă a tineretului universitar japonez i-a determinat anul trecut pe cei 22 000 de studenți de la „Keyo", una dintre cele mai importante instituții de învățămînt superior din Japonia, să declanșeze cea mai mare grevă din istoria acestei universități. Această acțiune, declanșată din inițiativa comitetului studențesc local a exprimat protestul studenților împotriva hotărîrii luate de administrația Universității de a majora taxele de învățămînt — și așa împovărătoare pentru cea mai mare parte a tinerilor care studiază. Studențimea a părăsit amfiteatrele și a boicotat sesiunea de examene din februarie. Dar cu tot protestul hotărît al studenților îndreptat împotriva măsurilor care le agravează condițiile de studiu și de trai, autoritățile universitare n-au răspuns revendicărilor studenților. Dimpotrivă. Majoritatea instituțiilor de învățămînt superior și medii particulare, unde studiază peste 600 000 de tineri — aproximativ o treime din numărul studenților japonezi — intenționează să sporească taxele în noul an de învățămînt. Aceasta a provocat protestul studenților Universității de științe naturale și tehnice din Tokio, care se află în grevă de mai multe zile. Intrările au fost baricadate de studenți; s-au plasat pichete pentru a nu permite nimănui să intre în incinta universității. Administrația acestei universități a fost nevoită să amîne examenele de admitere care urmau să se înceapă la 7 februarie.

Concomitent, continuă acțiunile studenților de la Universitatea „Waseda", a cărei administrație a hotărît de asemenea să sporească în mod considerabil o dată cu începerea noului an de învățămînt — 1 aprilie, atît taxele de învățămînt cît și taxele de admitere.

În afara revendicărilor specifice privind îmbunătățirea condițiilor de studiu ale tineretului — revendicări concretizate în mitinguri, greve, boicoturi — studenții japonezi au inițiat de multe ori și acțiuni cu conținut politic. Ei au protestat împotriva tratatului japono-sud-coreean, a accesului submarinelor americane în porturile Japoniei și, recent, împotriva agresiunii S.U.A. în Vietnam.

Represiunile împotriva curajoșilor participanți la aceste acțiuni n-au putut înăbuși protestul tineretului universitar japonez.

VIORICA TĂNĂSESCU

Ziariștii aflați la Elysée s-au grăbit să noteze că, ieșind de la ultima convorbire cu președintele de Gaulle, cancelarul Erhard avea „fața închisă" și „părea foarte puțin dispus să zîmbească". Dacă un asemenea indiciu nu poate, prin el însuși, să spună mare lucru, el simbolizează totuși dificultățile și tensiunile existente în relațiile franco-vest-germane.

Așa cum era de prevăzut, noua rundă de convorbiri franco-vest-germane la nivel înalt, n-a făcut, în linii mari, decît să confirme limitele punctelor de acord între doi parteneri despărțiți prin divergențe adînci în probleme esențiale.

„Impresia generală care se desprinde, atît de partea franceză cît și de cea germană — relevă FRANCE PRESSE — **este că fiecare a renunțat să convingă cealaltă parte sau să arunce argumente opuse, pe un ton aspru, cu privire la probleme în care divergențele dintre Paris și Bonn sînt profunde".** Faptul că s-a renunțat la publicarea unui comunicat comun final, poate fi interpretat, desigur, în sensul că, în principalele probleme — N.A.T.O., Piața comună, Vietnam etc. — divergențele dintre cele două capitale rămîn nealterate.

În fapt singurele indicii strict oficiale cunoscute, arată că interlocutorii de la Elysée vorbesc, în bună măsură un limbaj diferit. În toastul rostit la recepția oferită de președintele Franței, Erhard a vorbit despre necesitatea creării **„unei Europe** (occidentale) **puternice care să nu stea izolată"**, ceea ce reprezintă o aluzie foarte puțin voalată la formula vest-germană a unei „Europe integrate, strîns legată de S.U.A.". În toastul său, de Gaulle a ținut să afirme că **„epoca noastră nu este epoca unor construcții grandioase, teoretice și inutile".** Aluzie mai mult decît evidentă și ușor ironică la proiectele avansate de Bonn privind „unificarea politică vest-europeană" pe baza unor organisme supranaționale. De altfel din surse franceze, s-a lăsat să se înțeleagă că la convorbirile de la Elysee s-a ajuns la concluzia că **„pentru moment nu se vede nici un mijloc practic de relansare a ideii unificării politice** (vest) **europene, însă s-ar putea institui obiceiul unor consultări între miniștrii afacerilor externe, așa cum au avut loc odinioară"** (FRANCE PRESSE). Așadar, Parisul își reafirmă reticențele în ce privește adoptarea oricăror formule care ar aduce vreo lezare suveranității depline a statelor (poziție care se lasă, de altfel, întrevăzută și în dezvăluirile făcute la Paris că de Gaulle și Erhard n-au discutat problemele componenței „comisiei unice a comunității în urma fuzionării executivelor celor trei organisme vest-europene: Piața comună, C.E.C.O și Euratom). În ce privește partea vest-germană, la Bonn, s-a remarcat după încheierea convorbirilor de la Elysée, (făcîndu-se aluzie la cercurile apropiate delegației vest-germane) că **„R.F.G. nu renunță la dorința de a vedea instituționalizată Europa politică"**

Nu pare probabil — remarcă atît observatorii din capitala franceză, cît și cei din capitala vest-germană — să se fi obținut o apropiere mai semnificativă nici în problemele „construcției economiei a C.E.E." după compromisul de la Luxemburg. La Paris se releva că cei doi interlocutori și-ar fi exprimat **„dorința ca programul de la Luxemburg să fie dus la bun sfîrșit". Dar, chiar, a doua zi după perfectarea respectivului acord,** ministrul de externe vest-german Schröder, spunea că trebuie acordată **„o egală prioritate rundei Kennedy și definitivării Pieței comune agricole".** Ceea ce e o interpretare sui-generis a formulărilor din acordul amintit. Nu e vorba, bineînțeles, de lingvistică comparată sau de greșeli de „traducere" a termenilor unui acord, ci de concepție politică. În vreme ce Franța vizează înainte de toate rezolvarea problemei Pieței comune agricole, vest-germanii nu-și ascund intenția de a da prioritate rundei Kennedy, preocupați mai mult de raporturile cu S.U.A. La încheierea noii serii de convorbiri de la Paris, FRANCE PRESSE, subliniază că **„în ce privește runda Kennedy Franța urmărește o acțiune de lungă durată, în vreme ce R.F.G. dorește ca aceste negocieri să ia sfîrșit cît mai repede".** Dezvăluire care pare să indice că cei doi parteneri au rămas pe pozițiile cunoscute.

Așa cum releva LE FIGARO interlocutorii la convorbirile de la Paris au făcut un mare efort pentru ca divergențele care-i separă să nu capete aspectul unei confruntări brutale.

Etichetate oficial, drept convorbiri „rituale", de rutină, convorbirile de la Elysée au confirmat — cel puțin dacă ne gîndim la rezultate și la consecințele previzibile — că „etichetele oficiale" pot fi, de multe ori, foarte judicioase. Nimeni nu pretinde — opinia agenția FRANCE PRESSE — că bilanțul celor două zile de convorbiri va intra în istorie. O asemenea apreciere nu pare să riște o infirmare.

EM. RUCĂR

Comentariul zilei

Convorbiri fără surprize

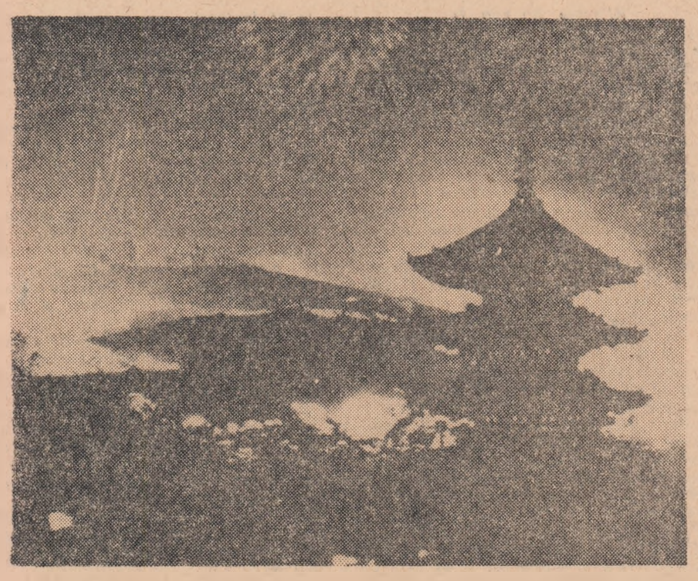

JAPONIA. — Templul Kotukupi, profilîndu-se pe fundalul muntelui Wakakusa, iluminat feeric cu prilejul tradiționalei serbări a „Muntelui în flăcări"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".